Naš tednik Kronika

kulturno - politično glasilo · svetovnih in domačih dogodkov

6. leto / Številka 8 — V Celovcu, dne 25. februarja 1954 — Cena 1 šiling

Novi komunistični človek

Novi človek, ki si ga prizadevajo ustvariti komunistične vlade in ga postavljajo za ideal ljudstvom, katerim vladajo, vendarle ni samo splošna predstava, kajti na vso moč si prizadevajo, da bi preoblikovali človeško naravo po tem idealu. In res se jim je posrečilo oblikovati neke vrste novega človeka, ki bi ga lahko imenovali „tip predanega partijca" ali „aktivista" ali „zgrajenega". To je človek, ki je slepo vdan stranki, kar seveda pomeni, da je slepo pokoren tistim, ki odločajo v njej, strankinemu vodstvu. V svoji predanosti stranki se niti ne meni dosti za kake materialne koristi. To je neke vrste puritanec, ki ne streže svojim čutom. Njegova življenjska sila se sprošča predvsem v političnem fanatizmu. Stotisoči mladih ljudi v vseh komunističnih državah pripadajo danes takemu „novemu" človeškemu tipu.

Vendar pa je v njih, v teh njihovih „novih" človeških lastnostih nekaj bolestnega, izkrivljenega in nenaravnega. Pri občevanju z njimi ima človek čuden občutek, da so to dejansko drugačni ljudje, kakor je sam. Takega občutka medsebojne odtujenosti nimata pri osebnem stiku niti dva človeka popolnoma različnih ras ali jezikov z neizpremenjeno naravo. V normalnem človeku vzbujajo ti „predanci" hkrati občudovanje in pomilovanje, celo gnus, kakor pred čudnim, neznanim bitjem, ki je podobno človeku, pa vendarle ni popoln človek. Občudovanje vzbuja njihova predanost in odločnost v službi stranke, njihova požrtvovalnost in puritanstvo ter preziranje nevarnosti in celo smrti, kadar se izpostavljajo za stranko. Pomiluje pa jih iz občutka, da v njih nečesa manjka, da so nekaki duševni invalidi. Manjka jim nekaj bistvenega za človeško naravo, človeške topline in neposrednosti v odnosu do drugih ljudi, sposobnosti, da bi sami iz sebe občutili in izražali svoja čustva, zmožnost svobodnega razmišljanja in pogum, da bi po lastni vesti razločevali med dobrim in zlom ter se po tem odločali. In najbrž prav zaradi tega, ker ne upajo živeti in se odločati po lastni vesti, ki jo podrejajo volji kolektiva — kot so to delali tudi hitlerjanski nacisti — se tudi bojijo odgovornosti. So brez lastnega notranjega žara; vnemajo se samo od zunaj.

Značilno je, da se skoraj ne znajo več iz srca nasmejati, in zato ni nič čudnega, da niti v današnji republiki Sloveniji, niti v vsej Jugoslaviji in tudi ne v nobeni drugi komunistični državi ne premorejo nobenega pravega humorističnega lista. Iskren smeh in humor sta namreč sovražnika trdote in avtomatičnosti v človeku. A novi ljudje, ki jih je vzgojil komunizem, so kakor avtomati, ki se razgibljejo samo na pritisk svojega iznajditelja ali upravnika, pa četudi potem odlično opravljajo svojo nalogo. Seveda imajo dušo kakor vsi ljudje, vendar je ta duša zasužnjena in premamljena od njihovih gospodarjev. Zato tak človek tudi ni sposoben resnično ustvarjalnih zamisli in pobud. Manjka mu idej in zamisli, za katere lahko dobi navdih samo v svobodnem občevanju z ljudmi brez togega ideološkega odnosa. Manjka pa mu tudi poguma in samozavesti. Vzgojili so mu občutek, da si ne sme dovoliti nekih drugih misli, kot jih ima celotni kolektiv, kateremu pripada. To bi bila skrajna predrznost, neoprostljiva domišljavost nasproti celoti in celo upor. Samo resnično genialni in moralno izredno močni ljudje, ki so si kljub vsemu ohranili ali pridobili nekaj osebne samozavesti in globlji občutek odgovornosti, kakor ga ima celota, se lahko rešijo te uokvirjenosti in ustvarjajo nekaj velikega ter odločilnega. To so izjemni primeri, vendar samo od njih zavisita usoda in svoboda po marksističnem totalitarizmu zasužnjenega človeštva.

Skoro nujno je, da prihajajo taki ljudje kljub vsej svoji previdnosti in želji, da bi ohranili zvestobo kolektivni miselnosti, v spor z vodstvom kolektiva. Toda brez njih ni možen nikak miselni napredek kolektiva. Brez njihovega ustvarjalnega nagona in poguma bi se ves kolektiv z vodstvom vred stalno vrtel v istem krogu, iz katerega bi ne našel izhoda.

Nesmiselnost komunističnega nauka je torej v tem, da je zmožna komunistična družba resničnega miselnega in s tem v daljšem časovnem razdobju tudi splošnega napredka samo v toliki meri, v kolikor se bodo lahko taki ljudje izvili iz klešč uradnega nauka in krenili kljub tveganju in težavam po novi poti, iskat novih obzorij.

Vrata so odprta

Berlinska konferenca se je po skoraj štirih tednih razšla. Napačno bi sodili, če bi hoteli reči, da je bila brezuspešna. Gotovo zaenkrat sadov konference ne vidimo in verjetno sadovi konference ne bodo zadeli nas in ne Avstrije.

Od leta 1949 so bila ta vrata zaprta. Le nekako skozi okno sta se razgovarjala Vzhod in Zapad. Leta 1954 pa je le rodilo dolgo zaželjeno in tudi pričakovano srečanje zastopnikov Zapada in Vzhoda. Rusi so določili mesto srečanja, Rusi so določili datum srečanja in končno je bil na konferenci sprejet tudi od Rusov predlagani dnevni red.

V nobeni izmed treh točk dnevnega reda ni bil dosežen rezultat, vsaj na zunaj tako izgleda. V svetovnih problemih se niso mogli zediniti, nemško in avstrijsko vprašanje sta ostali odprti in nerešeni. Ogorčenje nad tem neuspehom je našlo izraza v raznih izjavah in tudi demonstracijah, ki so bile na Dunaju.

Kaj vse pa so zastopniki Vzhoda in Zapada kuhali na tajnih sejah, ki so tudi bile za časa berlinske konference pa seve še ne vemo. Eno pa je sigurno, da so mnogo govorili tudi o medsebojnih gospodarskih odnosih med Vzhodom in Zapadom. Vzhodu primanjkuje blaga za vsakodnevne potrebščine, Zapad pa ima takega blaga preveč in bi se ga rad znebil, da ne bi zašel v gospodarske težave. Rusija rabi tako blago zase, ker je po nujnosti razmer morala narodu dovoliti več vsakodnevne potrošnje. Ruski partner je še komunistična Kitajska, ki je istotako ali še bolj izstradana na takih nujnostih vsakdanjega dne, saj je pri tem treba samo misliti na dolgotrajno kitajsko meščansko vojno. Velika Britanija je že v gospodarskih stikih s Kitajsko in tudi Rusijo. Ni slučaj, da je skoraj petdeset angleških gospodarstvenikov bivalo v Rusiji ravno pred berlinsko konferenco. Ni slučaj, da je Rusija ravno okoli novega leta poslala Angliji 70 ton zlata iz svoje lastne proizvodnje. Ni slučaj, da je Rusija poslala Angliji mnogo železa iz lastne produkcije. Nek predglas k berlinski konferenci je bila tudi izjava ameriškega gospodarstvenika Stassen-a k novemu letu, da bi trgovanje pomenilo utrditev miru. Da se navežejo gospodarski stiki, da se ti stiki, če že obstojajo, poglobijo, je treba neke zunanje oblike in ta zunanja oblika je bila berlinska konferenca.

Ta gospodarska vprašanja in razgovori o njih so gotovo svetovno gledano pozitivni korak v bodočnost in kakor izgleda sta tako Zapad kakor tudi Vzhod zadovoljna. Da pa bi bil rezultat še večji, se bodo v Ženevi zopet zastopniki Vzhoda in Zapada sestali in govorili naprej, medtem pa bodo dobili odobrenje in nova navodila svojih vlad. Ljubezen gre skozi želodec in politika skozi gospodarstvo in tako smemo upati, da je storjen mogočen korak naprej v mirno bodočnost sveta, čeprav rezultati danes še niso vidni.

Avstrijske stranke zahtevajo olajšave

Po neuspeli konferenci zunanjih ministrov v Berlinu sta avstrijski vladni stranki na zborovanjih zahtevali olajšave v ruski zasedbeni coni.

OeVP zahteva revizijo kontrolnega dogovora ali bolj kontrolnih predpisov. Med zasedbenimi silami in avstrijsko vlado obstoja kontrolni dogovor iz leta 1946, ki že sam predvideva spremembe, katerih pa do sedaj niso izvedli. Ti predpisi omejujejo postavodajno moč avstrijskega parlamenta, ker mora vsaka postava, katero je parlament sklenil, v odobritev v kontrolni svet. Ako pa taki parlamentarni sklepi zadevajo ustavo, tedaj potrebujejo soglasnega potrdila s strani kontrolnega sveta. Navadne postave pa morajo čakati vsaj mesec dni, da stopijo v veljavo.

Socialistična stranka pa je na zborovanjih predvsem zahtevala, da se ruske komandature ne smejo več vmešavati v upravo, da ne smejo ovirati ne županov, ne okrajnih glavarjev in tudi ne policije v izvajanju poverjenih jim nalog. Notranji minister Helmer je zahteval zmanjšanje ruskih zasedbenih čet v Avstriji.

Obe stranki zahtevata bojkot vseh USIA trgovin in podjetij. „Vsak, ki naroča blago katerekoli vrste pri teh podjetjih, ki se nahajajo v ruski upravi, je škodljivec države in izdajalec," je dejal državni tajnik na zborovanju na Dunaju.

Visoki komisarji v Berlinu

Po berlinski konferenci so se začeli posvetovati visoki komisarji, da bi sklenili gotove olajšave za mesto Berlin. Zapadni zastopniki so stavili sledeče predloge:

1. Odprava vseh kontrol med conami.
2. Odstranitev vseh cestnih zapor.
3. Normalni cestni promet med vsemi conami.
4. Zopetna upostavitev telefonskih zvez po vsem mestu.
6. Odstranitev vsake omejitve v širjenju tiska in filmov.

Na Dunaju vseh teh ovir med conami ni. Te zahteve same že nakazujejo velike težave, ki ovirajo stik med vzhodno in zapadnimi conami mesta Berlin.

HUDO NEURJE NAD AVSTRALIJO

Komaj je bila angleška kraljica s svojim spremstvom odpotovala iz Avstralije, kjer se je mudila na državnem obisku in tudi otvorila zasedanje tamošnjega parlamenta, že je zadela Avstralijo huda naravna nesreča. Strašen vihar in silno neurje sta poplavila velik del rodovitne zemlje ob obali v dolžini kakih 1600 km. Nad 1700 oseb je utonilo, cele črede živine je voda odnesla. Na tisoče ljudi je ostalo brez strehe. Vse zveze so pretrgane in le po zraku je mogoče prebivalstvo zalagati z živili in potrebnimi zdravili.

Francoski prezident je amnestiral obsojence, ki so bili prvič obsojeni in niso imeli več kazni kakor tri mesece. Ta korak je storil novi prezident ob nastopu svoje službe.

KRATKE VESTI

Trgovski minister javlja, da so zasedbene sile v zadnjem času izpraznile dvesto hotelov in drugih poslopij, katera so služila tujskemu prometu. Vsa ta poslopja pa so v najslabšem stanju in bo treba velikih popravil, ki naj bi bila opravljena do poletja. Nad 75 milijonov šilingov bo potrebnih za ta popravila.

Hud mraz, ki je letos zajel tudi južne dežele kakor Italijo in Španijo, je uničil v Španiji velik del oranžnih nasadov in tudi do 80 odstotkov oranžno letino.

Po mrazu je v južni Italiji nastopilo deževje, ki je na otoku Sicilije poplavilo deželo v velikem obsegu. Nad 700 družin je pri tem zgubilo dom in streho.

Koroški deželni urad za tujski promet pod vodstvom bivšega deželnega glavarja dir. Piescha bo napravil veliko propagandno potovanje po Zapadni Nemčiji, da privabi za poletje mnogo nemških gostov v deželo.

Na dvanajstih prehodih Tirola je v minulem letu 1953 prekoračilo 12,256.526 oseb avstrijsko državno mejo v Nemčijo, Italijo in Švico.

V Zapadni Nemčiji so osnovali „Družinsko zvezo nemških katolikov" in tekom prvega pol leta je pristopilo 800.000 družin.

V Avstriji je 39.620 raznovrstnih društev.

V Italiji živi okoli 800.000 vdov po svojih možeh, ki so padli v obeh svetovnih vojnah ali pa v boju v Abesiniji in Španiji.

Poraba tobaka je velika. Leta 1953 so avstrijski kadilci pokadili 3.795 milijonov cigaret, 42 milijonov cigar, 586.558 kg tobaka za pipo. Nekaj cigaret in cigar je Avstrija tudi eksportirala.

Tirolski škof dr. Rusch je govoril na univerzi v Inomostu mladim akademikom in dejal, da je „vera srce domovine".

Dela na stolnici sv. Štefana na Dunaju so pričeli.

Avstrijski izvoz v decembru 1953 je znašal 1367 milijonov šilingov in je ta mesec narasel za 98 milijonov, to pa predvsem radi povišanega izvoza na Vzhod. Uvoz pa je v istem času znašal 1360 milijonov šilingov.

Ob preseljevanju iz enega stanovanja v drugo, so v Zagrebu pri zadnjem pregledu zapazili, da se na mestu, kjer je miška prejedla tla, nekaj sveti. Ko so odtrgali pod, so našli kup zlata, zlate prstane in osem kg zlatega nakita.

Prezident maršal Tito je povabljen v Grčijo in je to povabilo tudi sprejel. Čas obiska še ni določen.

Za sto šilingov dobite v Švici 16,26 do 16,36 švicarskih frankov.

Šest ameriških komunistov so obsodili na štiri leta zapora ali na preselitev v Rusijo. Do sedaj se še niso odločili.

Finski prezident Paasikivi je podpisal novo pogodbo z Rusijo, po kateri dobi Finska zlato rusko posojilo in bo Rusija plačevala finsko blago v zapadni valuti.

Kmetijska zbornica je soglasno sklenila na svojem občnem zboru protest proti povišanju cen papirja; tudi stališče kanclerja in vicekanclerja je podobno.

Zastopniki avstrijskih mest zahtevajo 800 milijonov šilingov od vlade v obliki izredne dajatve, da bi mogla mesta izvesti svoje gradbene programe.

Socialno ministrstvo se je končno tudi odločilo, da da 194 milijonov šilingov za izvedbo gradnje stanovanj.

V bolnici v Wolfsbergu je primarij dr. Artur Rainer izvedel 3000 operacij na želodcu. Iz vseh zveznih dežel prihajajo bolniki za želodčne operacije v Wolfsberg. Dr. Rainer je izvedel tudi 2000 operacij golše in 1000 operacij pri porodu.

Opozarjamo bralce „Našega tednika" iz Radiš in okolice, da se vrši v nedeljo, dne 28. februarja na Radišah zaključna prireditev in razstava kuharskih izdelkov. Glej vabilo na 4. strani!

Politični teden

Po svetu . . .

Končano je razburjenje okrog Berlina. Še dolge dneve po končani konferenci se je svetovno mnenje bavilo z uspehi, oz. slabimi uspehi sestanka štirih zunanjih ministrov. Za Avstrijo je bil rezultat konference nedvomno veliko razočaranje.

Kar pa tiče pomena konference za svetovni mir, pa ni mogoče trditi, da bi bila povsem negativna, čeprav je črta med obema svetovoma sedaj še jasnejša kot je bila. Nekaj pa je treba poudariti: velika napaka je, vdajati se pretiranemu optimizmu ali pa žalovati za nečem, česar ni bilo pričakovati. Mislim, da je bilo žalovanje, ko v Berlinu niso sklenili podpisanja mirovne pogodbe z Avstrijo, nekoliko premočno, saj itak nobeden ni verjel, da bi se ob sedanji tako zapleteni evropski politični situaciji mogel zgoditi tak čudež. To žalovanje pa je imelo svoj optični pomen v tem, da se pred svetovno javnostjo poudarijo nenormalne prilike, ki zavirajo razvoj suverene, neodvisne Avstrije.

Do česa pa so se v treh tednih v Berlinu sploh dokopali? Hitro povedano: domenili so se, da bodo zaenkrat Evropo pustili, kakršna je in poskusili se sporazumeti v azijskih vprašanjih. Zedinili so se, da bodo osnovali dva odbora: prvega za Korejo, drugega za Indokino. Zelo važnega pomena je sklep štirih zunanjih ministrov, da bodo povabili rdečo Kitajsko na skupno konferenco. Ta sklep je seveda koncesija s strani Amerike ostalim trem velesilam (ne samo Sovjetski zvezi). Anglija ima velike trgovske interese za Kitajsko in Francozi si po ovinkih obetajo od tega ugodnejših tal za pogajanja s Ho-Či-Minhom, voditeljem indokineških upornikov.

Če se spomnimo, je pred meseci Molotov stavil kot svoj pogoj za sklicanje konference, sestanek petih (s Kitajsko). Takrat so zapadne sile to odklonile. Očividno pa so se potem za zaprtimi vrati domenili za sedanjo – berlinsko rešitev. Ta diplomatski razvoj so spremljali nekateri značilni politični dogodki, ki so z vsem tem v najožji zvezi. Južno-korejski predsednik Syngman Ri je prav v tistih dneh odpotoval na obisk k Čang-Kaj-Šeku na Formozo, kjer sta oba dala nekaj bojevitih izjav proti komunistični Kitajski. V Indokini pa se je Francozom komaj posrečilo ustaviti veliko uporniško ofenzivo. Sam francoski obrambni minister Pleven je odletel v Indokino vodit obrambne akcije. Najbrž računata obe strani, da utegne priti do premirja, kakor je prišlo svoj čas na Koreji in sta oba nasprotnika potem obdržala tisto, kar sta imela v posesti ob sklenitvi premirja. Možnost posredovalne vloge Pekinga je bila gotovo eden najmočnejših razlogov, da so trije zapadni zunanji ministri pristali na konferenco petih.

Glede Avstrije in Nemčije pa je ostalo vse pri starem. Verjetno se bo pokazalo neko olajšanje v prometnih, kulturnih ali športnih odnosih med obema Nemčijama, v kolikor so resnični glasovi, ki to napovedujejo. Baje so se štirje zunanji ministri zedinili glede te tolažilne pijače za Nemce. V tej zvezi utegne tudi v odnosih med avstrijsko vlado in zasedbenimi silami priti do nadaljnjih izboljšanj. To je seveda samo na sebi le majhna tolažba, ki jo zasenčuje žalostno dejstvo, da gre meja medinteresnima področjima obeh svetov še vnaprej za nedoločen čas preko življenjskega prostora Avstrije in Nemčije. Avstrija pa je na veliki šahovski deski Vzhod–Zapad zgolj majhna figura, s katero pa oba velika igralca v Berlinu nista zaigrala poteze. Kljub vsemu pa more Avstrija zabeležiti vsaj velik moralen uspeh, ker se je igra velesil prav glede Avstrije morala razgaliti pred vsem svetom.

Poskusimo še tolmačiti, kakšen odmev je imel izid berlinske konference doma in po svetu. Večina avstrijskega tiska je več ali manj po pravici krivila Sovjete, da ni prišlo do državne pogodbe, saj so bremena, ki jih ruska zasedba nalaga Avstriji največja in najtrpkejša.

Komunistično časopisje pa skuša valiti krivdo na zapadne sile in opravičevati Molotovljevo odklonilno stališče, češ, da se poraja v Avstriji nov militarističen duh, ki stremi za priključitvijo k Nemčiji, prinaša slike iz zborovanj bivših bojevnikov raznih avstrijskih regimentov, ki so bili v sklopu nemške armade v zadnji vojni in pravi, da je temu Molotov rekel: „Ne!" Seveda je vse to veliko zavijanje, čeprav ni mogoče izbrisati dejstva, da poveličevanje vojaških podvigov iz zadnje vojne Ruse gotovo ni spravilo v boljšo voljo kar tiče sklepanja avstrijske državne pogodbe. Toda vsa ta zborovanja pa so v primerjavi s korakanjem v nemški vzhodni coni vendarle kaj platoničnega značaja. Vsa strankarsko-politična gledanja na izid berlinske konference pa se že umikajo spoznanju, da je pač splošno-politična situacija na svetu tista, ki ni dopustila Avstriji do suverenosti in neodvisnosti.

Časopisje velesil, ki so razpravljale v Berlinu, je sicer enodušno obžalovalo, da ni prišlo do mirovne pogodbe z Avstrijo, prav tako enodušno pa je tudi valilo krivdo na nasprotni tabor. Zanimanje se osredotoča na azijska vprašanja.

Ostalo je torej pri „hladni vojni". Zapadna Evropa se bo zdaj morala posvetiti svojim lastnim vprašanjem, gospodarski, politični in vojaško-obrambni situaciji. Trenutno je podoba, da bodo Amerikanci v okviru evropske obrambne pogodbe oboroževali zapadne Nemce, Francozi si bodo v laseh ali naj pristopijo k tej pogodbi ali ne, Angleži bodo skušali gospodarsko kje kaj doseči (Kitajska, vzhodni blok itd.), Italijani se še love okrog svoje vlade. Sredinska vlada Scelbe je v težkem položaju, ker so ji tako z desne kot z leve napovedali najostrejšo borbo. Nevarnost je seveda večja od komunistične strani. Šlo bo v Evropi torej v glavnem po starih tirnicah in na starih kolesih naprej, dokler ne bo spet prišlo do kake konference o Nemčiji, Avstriji ali Trstu in bo spet veliko neizpolnjenih upanj, ki se bodo umaknila trezni presoji.

. . . in pri nas v Avstriji

Veliko razočaranje je prinesla berlinska konferenca za Avstrijo. Sicer je bilo res malo razgledanih ljudi, ki bi od konference bili pričakovali neposrednih sadov, vendar je obstojalo močno upanje, da bo konferenca celo vprašanje državne pogodbe za Avstrijo pripeljala vsaj za korak naprej. Dokler človek še upa, tako dolgo je še nekako potrpežljiv. Ko pa se razblinijo zadnji upi, se ga polasti ogorčenje, ki je tudi v Avstriji našlo izraza v raznih zborovanjih po večjih mestih, predvsem Dunaju. Na Dunaju so socialisti in delavski sindikat priredili veliko protestno zborovanje proti zadržanju ruskega zunanjega ministra Molotova na berlinski konferenci.

Ko je bila konferenca zaključena, je dal avstrijski zvezni kancler Raab duška avstrijskemu razpoloženju po radiu.

Položaj je danes tak, da bomo tudi devetletnico po končani drugi svetovni vojni „praznovali" brez državne pogodbe in bo Avstrija ostala zasedena po štirih velesilah.

Vprašanje brezposelnosti se pričenja reševati. Vreme se je zboljšalo in tako so mogli začeti z deli na javnih zgradbah. Prometni in trgovski minister sta našla še dodatne kredite za javne gradbe in tako bo brezposelna armada, ki je štela nad 300.000 članov, kmalu pričela kopneti, skoraj bi rekli, da bodo brezposelni zidarji in stavbeni delavci izginili s snegom. Seve pa bo tudi ostanek te armade še velik. Saj smo lani celo leto imeli povprečno 180.000 brezposelnih v vseh strokah.

Pri nas na Koroškem pa je vprašanje občinskih volitev v ospredju. Na volilnih zborovanjih pač vedno le slišimo, da ima govornik ali vsaj njegova stranka zasluge za vse, kar se je v deželi napravilo, da pa so vsemu, kar se ni napravilo, krivi drugi. To pesem slišimo tako na zborovanju enih, kakor tudi na zborovanju drugih. Pozabijo pa le povedati, da so k vsemu, kar se je pozitivnega naredilo, največ pomagali tisti, ki so delali in plačevali davke. Brez tega dela in brez davkov bi seve ne bilo nič storjenega.

Na svojem zadnjem zasedanju je koroški deželni zbor sklenil nove določbe za izvolitev župana in sicer tako, da za naprej ne bo več odločal žreb, marveč bo pri enakem številu od glasov v občinskem svetu odločilo število na volitvah dobljenih glasov. Ta sklep je imel za posledico, da se ÖVP in VdU združujeta na skupnih listah že pred volitvami, kar utegne v marsikateri občini spremeniti barvo v občinski hiši. Posebno značilen je pojav v občini Št. Jakob v Rožu. Tam so osnovali „Heimatliste", katero vodi dosedanji socialistični občinski odbornik, ki je bil preje hud narodni socialist, leta 1945 postavljen iz službe in katerega so potem zopet socialisti spravili v službo. Sicer pa so se na tej listi zbrali precej sorodni zastopniki prejšnjega nacističnega režima

ZANIMIVE ŠTEVILKE

V zvezi z berlinsko konferenco je pisala celovška Neue Zeit, da bi morala Rusija dobiti po besedilu avstrijske državne pogodbe odškodnino v znesku 150,000.000 USA dolarjev.

K tej številki pripominja Neue Zeit, da odgovarja znesku 11,7 milijard avstrijskih šilngov. Če pa vzamete svinčnik in računate dolar po 25 ali celo po 26 šilingov, boste dobili vsoto največ 3 milijarde in 900 milijonov šilingov.

Ta vsota je tako velika, da bi krila v Avstriji vse državne stroške za dobo dveh in pol mesecev.

Rusija je končno pristala na to, da plača Avstrija to odškodnino za takozvano nemško imovino v blagu in sicer tekom šestih let.

ZNANSTVENIKI BODO SODELOVALI NA MEDNARODNI KONFERENCI „ATOMI ZA MIR"

Od 20. do 25. junija se bodo sestali na michiganskem vseučilišču znastveniki štirinajstih držav na konfereco, na kateri bodo razpravljali o atomih za mir. Sodeluje tudi ameriška komisija za atomsko energijo, čeprav je konferenca zasebnega značaja pod pokroviteljstvom ameriškega instituta za kemijsko tehniko. Pričakujejo, da bo sodelovalo več kot 1.000 znanstvenikov, med njimi tudi iz Jugoslavije. Poziv so sprejeli tudi načelniki 5 državnih komisij za atomsko energijo.

VELIKA BRITANIJA ZAGOVARJA MEDNARODNO UPRAVO TANGERJA

Diplomatski dopisnik agencije „London Press Service" piše:

„V Londonu domnevajo, da izraža španski list „ABC" v pravkar objavljenem članku, v katerem zahteva vključenje Tangerja v špansko cono Maroka, le svoje mnenje.

Vendar pa bi bilo primerno pojasniti, da mora sleherna država, ki je podpisala mednarodni statut o Tangerju, tudi spoštovati ta statut, po katerem ima Tanger mednarodno upravo osmih držav, ki so zastopane v nadzorstvenem odboru.

Tangerski statut, ki je bil prvotno podpisan leta 1923 in popravljen leta 1928, je potekel v zadnji vojni. Obnovljen je bil v letu 1945 in znova popravljen leta 1952. Med podpisnicami vseh teh sporazumov je bila tudi Španija.

Vladne stranke pred sodiščem

Pod gornjim naslovom opisuje časopis, ki izhaja v Münchenu pod naslovom „Münchner Kurier" korupcijski škandal, ki je v Avstriji najbolj znan pod imenom „Kraulandov škandal".

Tudi mi smo že poročali o tem procesu, ki pričenja osvetljevati dogodke iz leta 1945. Krauland je bil namreč v tistem času minister za očuvanje imovine, ki je radi vojnih dogodkov ostala brez gospodarja. Saj je znano, da so lastniki raznih tovarn bili nacisti in so ob prihodu Rusov v Avstrijo zapustili svoje premoženje in bežali proti zapadu.

Po nacistih so pod rusko kontrolo na Dunaju prevzele vlado tri avstrijske stranke in sicer v enakem razmerju ministrskih stolčkov, OeVP, SPOe in KPOe.

Najprej si je morala vsaka stranka osvojiti eno tiskarno. OeVP je prevzela bivši krščansko socialni Heroldverlag, SPOe svoj bivši Vorwärtsverlag in KPOe Globusverlag. Tiskarne so torej stranke imele. Če pa hočeš tiskati, moraš imeti tudi papir. Pri dodeljevanju papirja pa so imeli Rusi prvo besedo in so seve protežirali komuniste. Ostali dve stranki sta si morali papir oskrbeti na drug način. Tam, kjer je zadosti premoženja brez lastnikov, se da tudi tako vprašanje rešiti. Socialisti so si vzeli Steyrermühl-Papierfabrik, OeVP pa je sedla v fabriko papirja Guggenbach. Do leta 1938 je imel to zadnjo tovarno Guggenbach nek žid Ruhmann, kateremu je bila po nacistih tovarna vzeta. To podjetje pa je bilo v tem času tik pred konkurzom, to se pravi, da je bilo skoraj toliko dolga, kakor je bilo podjetje vredno. Verjetno pa je žid slutil prihajajoči „novi čas" in je pravočasno spravil svoje premoženje na varno in podjetje na Štajerskem obremenil. Poleg tega je Ruhmann igral za časa Heimwehrovske oblasti napram delavstvu tako nasilno vlogo, da se je tudi delavstvo protivilo temu, da bi premoženje po letu 1945 vrnili lastniku. Tako stališče je v bistvu zastopal tudi tedanji minister za očuvanje premoženja dr. Krauland. Stal je na stališču, da firma, ki je bila tik pred konkurzom tedaj, ko je bilo premoženje vzeto, nima pravice do zopetnega prevzema premoženja, Krauland je navajal tudi nesocialno zadržanje podjetja v času, ko je bilo v rokah družine Ruhmann.

Pred sodiščem so obravnavali tudi vprašanje tovarne za papir Steyrmühl, katero so prevzeli socialisti. Po vsej verjetnosti bo ta zadeva nadaljevanje sedanjega Kraulandovega procesa. SPOe se je pri vsej zadevi postavila bolj na stran bivšega lastnika Guggenbachovih tovarn papirja, kljub svoječasnemu nesocialnemu zadržanju podjetja.

Vsa zadeva postaja tako zamotana in tako obremenilna za ene in druge, da danes že tudi merodajne boli glava, čemu je bilo tega procesa treba, ki danes bruha tako na levo in desno dokaze in sumnjo korupcije. Zanimivo pri vsej stvari je tudi, da je sodišče odklonilo zaenkrat zaslišavanje obeh socialističnih ministrov Helmerja in dr. Schärfa v vprašanju, da sta onadva svetovala dr. Kraulandu naj pobegne v inozemstvo, saj Krauland to pred sodiščem trdi. Krauland pa je po svoji lastni izjavi pred sodiščem to odklonil.

Seve je danes še veliko vprašanje, kakšne bodo notranjepolitične posledice tega procesa.

Da pa se je v tem času po majniku 1945 marsikaj premoženjskega premikalo po črnih kanalih, pa vemo tudi zelo dobro iz kor. prilik v vprašanju „Bergegut." To je bilo premoženje, ki je leta 1945-46 bilo prepuščeno v varstvo oblasti. Zginilo je in ni bilo mogoče dobiti odgovarjajočega denarja za to premoženje. Saj so ravno v tej zadevi nastala med dunajsko in koroško vlado prerekanja, ki so prizadejala tudi slovenske izseljence, ker je dunajska vlada stala na stališču, da doda še nekaj odškodnine le v slučaju, da koroška deželna vlada izkupiček iz „Bergegut" Dunaju izplača.

Občinske volitve

Termini so potekli. Zadnjo nedeljo je bilo treba vložiti kandidatne liste na domači občini. To delo je opravljeno. Po poročilih, ki smo jih dobili v centrali, so naši zaupniki z veliko vestnostjo opravili svoje delo. Točno so se držali dogovora, da morajo občinski interesi stati na prvem mestu.

Ker domačini te občinske interese najbolj poznajo, je politična centrala samo pomagala, ni pa se nikjer vmešavala in tako res omogočila demokratično reševanje v občini sami.

Vemo pa, da so drugi bili drugačnega mnenja. Vemo, da so obrajžali vso deželo. da bi marsikje preprečili to, kar so domačini hoteli, da so pripovedovali: „Vi v vaši občini ste edini, ki greste pod to firmo ali pod tem imenom." Vemo, kako so se hvalili o možnostih svojega osebnega napredovanja v socialistični stranki. Vemo pa tudi, da so razsodni domačini kar pravilno „pogruntali", ko so dejali: „Pustite nas pri miru. saj tudi sami razumemo položaj in bomo tudi sami zadevo rešili."

Naša odločitev, da gremo samostojno na volitve je našla potrditev po vsem spodnjem delu dežele in so končno tudi ostali spoznali, da je to pravilna pot.

Sedaj, ko so dogovori sklenjeni, bomo seve vsi storili polno mero potrebnega dela.

Naročene glasovnice so gotovo že te dni zaupniki sprejeli. Kar bo potrebnega drugega materiala, ga je treba pravočasno naročiti. Ne smemo pa pozabiti, da morajo tudi volilne priče biti pravočasno prijavljene. Ta termin je deset dni pred volitvami in sicer na domači občini. Priča sicer v volilni komisiji nima besede, pač pa lahko zasleduje potek volitev in pazi, da se stvari v redu vršijo.

Korošci, zavarujte pri KALABRAND!
(Koroška deželna zavarovalnica za škodo po ognju)
Celovec - Klagenfurt, Alter Platz 30
Tel.: 18-46, 18-47

Versko življenje in Cerkev v Rusiji

Ko se je lani vrnil iz Rusije ugledni protestantski pastor Martin Niemöller, je izjavil, da je našel tam „tako močno in živo versko življenje", da si želi, da bi ga videl tudi v Nemčiji. Tam so prišli „resnični kristjani s hvaležnim srcem k božji službi."

Niemöller je bil v prvi svet. vojni častnik pri nemški mornarici. Tam si je pridobil najvišje vojaško odlikovanje. Po vojni se je posvetil kot protestant protestantovskemu bogoslovju in postal pastor. Posebno je zaslovel v Hitlerjevi dobi po svojih drznih pridigah proti nacizmu in je zato bil tudi odveden v Dachau, iz katerega ga je menda rešil še le ruski zmagovalec.

Zanimivo je, kar poroča švicarski list „Catholica Unio" v svoji predzadnji številki o Rusiji pod zgornjim naslovom.

Eno vprašanje, ki se največkrat stavi, se glasi: Kaj moramo dati na versko življenje v Rusiji? Ali smemo verjeti Niemöllerjevemu poročilu, ki naglaša, kako globoko vernost je našel v Moskvi? Pri neki polnočni božji službi v patriarhalni cerkvi, se je „poln ganjenosti čutil prestavljenega v najlepša leta svoje pastorske službe v Dahlemu." Svetost teh ur je čutil kot brezpogojno iskreno. „Tukaj sem našel resnično duhovno življenje."

Ta opis se popolnoma ujema s poročili iz drugih virov. Tako poroča tudi anglikanski škof v Fulhamu v listu The Churches Times: „Akoravno je bilo med tednom, sem našel v vseh cerkvah, katere sem obiskal, ljudi, ki so molili. V Sagorsku je pel duhovnik liturgijo (sv. mašo) na grobu svetega Sergija s 30 udeleženci, ki so odgovarjali. Njihovo petje je bilo čudovito. Jaz ne bom lahko pozabil obličja neke žene, ki je žarelo notranjega veselja. Če sem kedaj videl človeka zamaknjenega v nebesa, tedaj je to bilo tukaj." V Moskvi je zopet več kot 60 cerkev odprtih. Skupno število župnijskih cerkev je v celi Rusiji dandanes 20.000. Samostansko življenje se vzbuja na novo. Mladeniči se pripravljajo k duhovniški službi. 30 let boljševizma torej ni moglo povsod streti ruske duše.

Na drugi strani pa ne smemo pozabiti, da gre boj za iztrebljenje vere naprej, vzporedno s podpiranjem Cerkve. Vsako pokristjanjenje zunanjega življenja je prepovedano, noben cerkven tisk (razen uradnega patriarhata) in nobena cerkvena organizacija ni dovoljena.

V bistvu se je Kreml vrnil nazaj k tradicionalnemu načelu cesaropapizma, to je načelo, da je država edini vir prava, da ima posvetna oblast nadvlado nad Cerkvijo in nad meščani, katere so prej imenovali odkritosrčno: sužnje. To načelo je bilo tudi od Cerkve priznano in v zvezi z njim je Cerkev izdala geslo: Moskva je tretji Rim in četrtega ni. In k temu načelu se je tudi vrnil patriarh v Moskvi, ki je najvišji cerkveni vladar Rusije. Patriarh ni toliko suženj Kremla, kar se mu očita, ampak veliko bolj prepričan cesaropapist, ki sprejme iz verskega prepričanja vse od države, tudi preganjanje. Načelo, da je država edini pravni vir in da ima vso pravno oblast nad vsem zunanjim življenjem, tako Cerkve kakor posameznikov, je v Rusiji zatrlo radikalno naravno pravo in zadušilo naravni pravni čut.

Tako je bilo tudi odstranjeno človeško dostojanstvo in svoboda.

Na tem načelu hoče moskovski patriarh rusko Cerkev na novo postaviti. Gotovo pelje to do nove verske poživitve naroda . . .

Da patriarh tako srdito napada rimskega papeža, temu morebiti ni vzrok sovraštvo, ampak spoznanje, da se Rim z železno doslednostjo bojuje proti cesaropapizmu, ki onečasti človeka, pojm Cerkve sploh popači, ker mu zapre pot k polnemu življenju in dopusti krščanstvo samo v tesnem prostoru cerkvenih zidov in vesti, — vesti, ki se na zunaj ne sme izpovedati in na zunaj ne udejstvovati.

Da se napravi ta usoda znosna, so morali ustvariti posebno bogoslovno vedo, ki pojmuje mučeništvo kot moralno stanje kristjana, — mučeništvo, za namen samemu sebi. Gotovo je potiskanje verskega življenja v notranjost človeka pospešilo čudovito rusko notranjost. Cesaropapizem je notranjega človeka požlahtnil, zunanjega pa onečastil. Pogumnost tega načela je že Solovjev spoznal in to izrazil z besedami: „Šele po vrnitvi v Rim, bo našla Rusija samo sebe in svojo svobodo."

Ne smemo dvomiti nad tem, da je ruska Cerkev poklicana po osvoboditvi iz boljševistične sužnosti k bistvenemu sodelovanju pri novi ureditvi sveta in novi poživitvi krščanskega duha.

PUST

Glej ga, tu je pust!
Kot odjuga prišel je v deželo.
Masten je krog ust.
Gospodinji se reži veselo.

Hodi kot pošast.
Kakšen nos ima in kakšne cape!
Sneg je prišel krast.
Jé pa fancate, meso in krape.

Z malho prileti,
brke zgoraj, spodaj dolgo krilo;
nič ne govori.
Če kaj daš, vsega bo obilo.

V vsako hišo gre,
smešna spaka, ki pa nas ne straši;
zunaj kepa se,
s krapi čudna usta si zamaši.

Rad ima pa ples.
Ženi se, ko pustna je nedelja
in do torka vmes
mu ne zmanjka mastnega veselja.

Ko se zavrté
šeme z burkami okoli njega,
krohota se vse;
na plesišču hujša je zadrega.

Vince toči tam,
hladno pivo, žgoče vražje žganje.
Naposled je sam,
tlači ga brezskončno spanje, spanje.

Včasih se zgodi,
da kolcaje ne dobi več sape.
To se pripeti,
ako spiješ vse in sneš vse krape!

Pa je že tako:
Pust je plesa čas, jedi, pijače!
Dokler človek bo,
tudi to najbrž ne bo drugače.

Vsak ima svoj god,
ki praznujejo ga dobri znanci;
pustov god pa tod
vsi slavé, plesalci in pijanci!

Valentin Polanšek

Bolje je sam teči kakor drugim reči.

Če bi nevoščljivost gorela, bi ne bilo treba drv.

Bolje je s pota se vrniti kakor po hudem potu do konca iti.

Čas ozdravi vse bolečine.

Če bi Bog vse hinavce naenkrat v pekel pahnil, takoj ves ogenj poduše.

„Pojdi v Jugoslavijo!"

V neki občini je bil stavljen predlog, da mora pouk slovenščine izginiti iz šole. Pravé Nemce bi v celi tisti občini lahko našteli na prste obeh rok. Predlog so utemeljevali s tem, da je slovenščina „eine Zwangssprache" (vsiljeni jezik). Pri seji občinskega odbora je samo en mož imel pogum, da je nastopil proti predlogu in je branil upravičenost naše materinščine v šoli. Rekel je: „Podedovali smo našo materinščino od naših staršev in jo moramo spoštovati. Vsi narodi spoštujejo svojo materinsko govorico, že nad tisoč let se govori na Koroškem. Naša materinščina je prava in stara koroška govorica. Zahtevam, da se otroci v šoli poučujejo tudi v naši materinski slovenski govorici!"

A pri zaslepljencih je našel gluha ušesa. Ozmerjali so ga, da je titovec in naj gre v Jugoslavijo!

Pripomniti moramo, da je naš junak pravi krščanski mož, pristen Korošec in nima s titovstvom niti najmanjše zveze.

Tisoč let in še več se govori naš slovenski jezik na Koroškem. Naš jezik je star koroški jezik, in nesramnost je koga goniti zato v Jugoslavijo, ker je in hoče ostati zvest naši staro-slavni slovenski govorici! Mi nismo nikaki cigani, ki bi bili šele včeraj prišli na Koroško!

Ali ni dolžnost ohraniti svoji materinščini zvestobo? Po celem svetu smatrajo to za sveto dolžnost!

Ali so bili naši predniki — titovci? Ni bilo še ne duha ne sluha po kakšnem titovstvu, ko se je na Koroškem že dolgih tisoč let govorilo slovensko!

In zdaj naj mi našo častitljivo slovensko govorico, katero smo prejeli od svojih prednikov, zavržemo?

Če to storimo, **smo vredni, da nas zaničuje ves svet!** Vsi narodi na svetu spoštujejo in ljubijo svojo materinsko govorico in ji hranijo zvestobo. Tudi naša dolžnost je, da spoštujemo in ljubimo našo materinsko slovensko govorico in da ji ohranimo zvestobo!

Ali mar naša materinska slovenska govorica ni lepa? Kaj je rekel Švicar Minder, ki pozna mnogo jezikov, tako da more presoditi, kateri jezik je lep? On je rekel, da je naša materinska slovenska govorica:

„... so süß, so weich, so vokalreich, so klangvoll!" Torej, da je naša materinščina „tako sladka, tako mehka, tako bogata na samoglasnikih, tako zveneča."

Bogu moramo biti hvaležni, da nam je dal tako lepo materinsko govorico. Materinska govorica je božji dar in vnebovpijoče je, božje darove zaničevati!

Vnebovpijoče je tudi našo materinščino izganjati iz šole!

J. S. Baar — Al. Nemec:

ZEMLJA IN LJUDJE

Roman

(57. nadaljevanje)

To je bilo že podrobnejše delo, zato so podjetniki gnali delavsko množico dalje za Pisek k Vraži in Mirovcem.

Kakor se po burji nebo zjasni, se ohladi in izčisti zrak, tako se je zgodilo tudi v Putimi. Razgrete glave so se streznile, ljudje so se oddahnili, življenje se je spet povračalo v stare kolotečine.

„Ali vam nisem rekel, očka," se je smehljal Jan.

„Vidi se, da pišče več ko koklja ve," je nevoljno odvrnil Cimbura. „Morda imaš prav, pa ne povsem. Nekaj je v vasi ostalo česar prej ni bilo, dokler niso začeli graditi železnice," in je nemirno gledal proti gostilnam, kjer so se sosedje sedaj redno vsak dan shajali.

„Tega pri nas prej nikoli ni bilo — to je pravzaprav klaskovina, pijančevanje," je godrnjal in ostajal doma. Sosedje so se na to navadili in, čeprav so mu mnogi to šteli v zlo, za lakomnost, vendar Cimbure in njegovih načel niso spremenili. Živel je kakor skala v reki, v katero se zaman zaganjajo najbolj deroči valovi, ne premaknejo je in ne potegnejo je s seboj.

Njegovo največje veselje in najljubše razvedrilo je bilo ob toplih letnih večerih natlačiti si pipo in se ob svoji ljubi Marjanki usesti bodisi na prag ali pred hišo na leseno klop in tiho poslušati. S pazljivim ušesom je slišal šumeti v zeleni, z jelšami obrasli strugi igrave valčke v Blanici, slišal je, kako roji komarjev pojo umirajočemu dnevu svojo preprosto pesem, iz močvar in ribnikov mu je udarjalo na uho vreščeče reganje žab, na vlažnih travnikih in v ločju se je hripavo oglašal hrestač. Zdaj pa zdaj je v večerno tišino žalostno zamukala krava.

„Tu je Hubačkova, odstavili so ji telička," je uganil Cimbura in zadovoljno poslušal dalje. Iz zemlje se je dvigal vonj po vlagi, od reke in travnikov je vel hladilen vetrček, v zraku se je sukal in prhutal za mušicami netopir in s temnomodrega neba se je zasmejala drobna, zlata zvezdica.

Večer se je vedno bolj temnil in zlival v noč.

Ura je bila devet. V stolpu je mladi Kopecky odzvonil zdravamarijo, toda nikomur se ni ljubilo iti spat.

Za Hurkami, tam nekje za Holim vrhom se je prikazal na nebu mesec.

Veličasten, miren in tih je visel nad temnim gozdom, njegova redka, hladna svetloba je v srebrnih pramenih neslišno pršela na zemljo in srebrila gozdove, travnike, polja, reko in vas ter vso krajino . . . Komarji so utihnili, žabe umolknile, nehal je vreščati hrestač, samo voda ob jezu je šumela in drevesa v vrhovih so šepetala in veter je odnašal v daljo opojni duh južnočeške pokrajine. Lepota teh večerov je osvajala tudi mlada srca in jih zbliževala. Na lesenem in kamenitem mostu nad žuborečo reko se je shajala mladina in, komaj je odzvonilo zdravomarijo, se je po vasi razlegala pesem. Pesem vesele, brezskrbne mladosti, pesem veselja nad življenjem. Fantje in dekleta so prepevali, kakor jih je v šoli učitelj nekoč naučil. Tudi on je zvečer sedel na vrtu pred šolo in poslušal. Še župnik Skala je, sklonjen skozi okno visokega župnišča, poslušal in si tiho godel napev že davno pozabljene pesmi. Poslušal je tudi Cimbura s svojo ženo, poslušali so tudi drugi sosedje, celo govorjenje v gostilni je utihnilo in ob odprtih oknih so molče poslušali gostje z gostilničarjem, tako je to petje osvajalo človeška srca. Razločno je bilo slišati dekliške glasove, kako so visoko trepetali, potem pa spet glasove fantov, kakor da prve lovijo in podpirajo.

Jaz imam konje — štiri konje,

je donelo v tempu, kakor da konjska kopita bijejo ob zemljo.

Ko ovsa jim delim,
na ples vesel gre jim,

je visoko zazvenel dekliški trio, da je poslušalcem srce zastajalo. Zdaj pa že spet bučijo moški glasovi:

Ko jaz jim dam obrok,
spuste se v divji skok . . .

Ob koncu pa se vsi združijo tako, da celo konji rezgetajo in grebejo v staji, ko znova zaori:

to konji so moji.

Tako odmeva pesem za pesmijo. Nekaj časa že v tem zboru manjkata dva glasova. Fantom manjka visoki tenor Jana Piksa, dekletom pa kakor srebro čisti sopran Roučkove Rozalke iz mlina.

Posli pojo sedaj vojaške pesmi. „Če je Jan med njimi," ugiblje Cimbura na svojem sedežu — „se bo sedaj oglasil!" — Izmed vseh se pozna glas mladega Piska. Čist in jasen je ko zvon, povsod se prebije na vrh in se po kovinski barvi loči od vseh.

„Ni ga tam, ne poje," misli na Jana Marjanka, ki sedi ob Cimburi, „toda tudi Roučkove Rozalke ni tam," in posluša. Dekleta sedaj pojo:

Tam nad mlinom,
tam pod mlinom
goske se paso.

Če je Rozalka med njimi, se bo oglasila, ker pojo priljubljeno mlinarjevo pesem. Vsak sosed v Putimi ima svojo pesmico, ki si jo da „ob spominih" zaigrati, to o njem vedo. Kakor vedo o sleherhem v vasi, kaj rad pije, tako tudi vedo, kaj rad poje. Mlinarjevo pesem pojo, toda med temi ubranimi glasovi ni slišati Rozalkinega srebrnega glasu.

„Bo že tako," mislita hkrati in soglasno Marjanka in Cimbura. Toda z besedo tega ne izdata. Le petja več ne poslušata in se predajata svojim mislim. Obema se porajajo na las enake misli. Spominjata se na svoje lastno preteklo življenje, na svoje zbližanje in sožitje. Na skrbi prvih let, na težki začetek, ki sta ga morala okušati prva leta, in kako se jima je življenje pozneje lepo uravnalo. Zdaj se je Marjanka naslonila na moža, Cimbura pa jo je molče in rahlo prijel za roko. V tem trenutku ju je prevzelo enako občutje, ki sta se mu vsa predala. Preživljala sta sicer vsak zase, pa vendar soglasno, leto za letom svojega življenja. Prišli so otroci. Najprej dvojčka, Vašek in Martin, potem Marijana. Žena je tedaj hudo zbolela, Vaška pa je pozneje Bog vzel k sebi. Zavzdihnila sta. Oba sta se spomnila na bridkost teh trenutkov in se ozrla v nebo. Tam se odpira neznana bodočnost. Jan se bo oženil, ona pa se umakneta v kot na Klaskovo. Toda ne bosta preužitkarja. Še dalje morata gospodariti. Imata še Martina in Marijano, ki naglo rasteta. In ko bosta ta dva oskrbljena, potem, potem pa, kakor Bog da.

(Se nadaljuje)

Was RADION wäscht wird wirklich weiss!

Pri nas na Koroškem

CELOVEC

Vsako nedeljo in praznik je v stari bogoslovni cerkvi v Priesterhausgasse nedeljska služba božja ob pol 9. uri.

VABILO

Gojenke kuharskega tečaja na Radišah priredijo v nedeljo, dne 28. februarja 1954 razstavo kuharskih izdelkov in popoldne ob pol treh kulturno prireditev. Na sporedu so pustne igrice, petje, rajanje in še drugi prizori.

Vsi prav prisrčno vabljeni.

LOČE

Farna mladina iz Št. Jakoba v Rožu priredi na pustno nedeljo, ob 2. uri popoldan in ob 7. uri zvečer pri „Pušniku" v Ločah

„DR. FAUST"

tragikomedijo v 5. dejanjih.

Naj nikdo ne zamudi te edinstvene igre. Toliko smeha in zabave še pri nobeni igri niste doživeli!

Farna mladina iz Št. Jakoba ponovi na pustni torek ob 7. uri zvečer

v farni dvorani

„DR. FAUST"

tragikomedijo v petih dejanjih.

Igra je doživela pri obeh predstavah v nedeljo tako velik uspeh, prostora pa je bilo premalo za vse, da je nujno, da se igra ponovi. Igra je bila igralsko in tehnično na višku, za kar gre poleg režiserja zasluga predvsem glavnim trem igralcem, ki so težke karakterne vloge odlično rešili. Dr. Faust, ki je priklical z zarotovanjem hudiča, sklenil z njim pogodbo in mu zapisal dušo, je prav grozotno podal notranjo razklanost med dobrim in zlom, tragiko obupanega človeka, ki si je sam izbral prokletstvo. Hudič Mefisto je bil res pravi zapeljivec, prefinjen, lažnjiv in strahoten. In pa naš komedijant Pavliha je bil na višku in vzbujal s svojo originalnostjo in duhovitostjo salve smeha. Pa tudi vsi ostali igralci so rešili vloge tako, da je igra nadvse uspela. Gledališki kostumi so bili odlični, scenerija srednjeveški igri primerna in deloma nova, lučni in tehnični efekti so povečevali učinek, zlasti prikazen Križanega.

Farni mladini moramo čestitati k uspehu, ki je sad resnega dela, velike požrtvovalnosti in idealizma!

Posebna ponudba
dokler traja zaloga - Po 1. februarju 1954

Kosilni nož in aparat za brušenje orodja na električni pogon	šil.	180.—
Reporeznica s stojalom	šil.	415.—
Mlin za „šrotanje" na stojalu	šil.	560.—
Motorna sesalka za gnojnico z mešalnikom	šil.	914.—

Johan Lomšek
ST. LIPS, Post EBERNDORF
Zastopnik za Rož: Matevž MIKLAVČIČ, GORINČICE pri Št. Jakobu v Rožu

ŠMIHEL NAD PLIBERKOM

V našem kraju se zadnje čase dosti govori, da namerava železniška direkcija v Beljaku pri Šmihelu postaviti železniško postajo. To bi bil za nas Šmihelčane res izvrsten „Toto"! Ne rečem dvakrat, da bi delal Šmihel zares konkurenco Pliberku, ker je veliko ljudi v okolici, ki bi hodili na postajo v Šmihel. Šmihel bi bil potem zares nad Pliberkom in ne samo po imenu, kot do zdaj.

GLOBASNICA

Tudi pri nas pričenja v zadnjem času rasti zanimanje za občinske volitve. Kar razveselili smo se, ko smo te dni slišali, da je na slovenski listi g. Dumpelnik Tomaž na prvem mestu. Njemu smo vedno zaupali in smo tudi prepričani, da bo zastavil vse svoje moči in sposobnosti v korist vse občine in vseh občanov. Vemo dobro, da za njega osebno pomeni delo v občini posebno obremenitev, vendar je tako požrtvovalen, da se tega dela ne boji. Sicer v primerjavi z drugimi volilnimi listami za občinske volitve z mirnim srcem pričakujemo odločitve globaških domačinov, **ki bodo bodočnost občine zaupali domačinu, ki je bil vedno na njihovi strani, z njimi delal in tudi z njimi trpel.**

ŽELEZNA KAPLA

Na progi Železna Kapla — Sinča vas bo od 22. februarja naprej vozil vlak, ki pelje iz Železne Kaple ob 10.10; Miklavčevo 10.55; Goselna vas 11.13; Doberla vas 11.19; odpade pa od 22. februarja naprej vlak, ki je vozil iz Kaple ob 11.45 in prispel v Sinčo vas ob 14.05.

LOČE

V nedeljo, dne 14. februarja, smo se Ločani v ožjem krogu zbrali pri Pušniku v Ratenčah, da se skupno spomnimo in poveselimo štiridesetletnega delovanja našega gospoda župnika dr. Jožefa Ogris-a v naši fari. Domači pevci so slavljencu zapeli, otroci so deklamirali in mi smo gospodu, ki je tolika leta živel med nami, z nami trpel in se tudi z nami veselil, izrekli prisrčno zahvalo in priključili tudi prošnjo, da bi ostal naš še mnoga leta.

ŠT. RUPERT VABI

Pridite na pustno nedeljo v „Narodno šolo" v Št. Rupertu, da tam ob prijetnem veselju, ki vam ga pripravljamo, pozabite na težave in skrbi. Tako bomo nato vsi tem lažje zbrano in resno preživljali postne dni.

SPORED:

1. Nekaj veselih za pozdrav . . . . . zapoje zbor
2. Ni se znašel v kolobociji . . . . . šaljiv prizor
3. Krošnjar na celovškem jarmaku . . . . prizor s petjem
4. Težave mlade služkinje . . . . . prizor s petjem
5. Nista se razumela . . . . . prizor v gostilni
6. Tri okrogle . . . . . zapojo dekleta
7. Gospodična Neustrašen in Bojazljivec . . burka
8. Moderno zdravljenje z injekcijo . . . . šaljiv prizor
9. Pamet jo je srečala . . . . . tridejanka
10. Pust se poslavlja . . . . . za resen konec

Torej, 28. februarja ob ½3. uri popoldne na veselo svidenje!

Vas prisrčno vabimo **gojenke gospodinjske šole v Št. Rupertu pri Velikovcu.**

GALICIJA

V nedeljski številki celovške „Neue Zeit" z dne 14. 2. 1 954 smo brali pod naslovom „Zloglasna gesla v Galiciji" poročilo o političnih prilikah v naši občini. OeVP, VdU in SPOe se medsebojno oblivajo z gnojnico. Marsikaj, kar člankar navaja, odgovarja resnici. Marsikaj pa je člankar, ki ne sedi neposredno na vasi, nekoliko napačno pojmoval.

Takozvane desničarske stranke OeVP in VdU bodo na občinskih volitvah skupno nastopale in imajo za nosilca liste g. Planteu-a iz Encelne vasi. Za propagandista te skupine pa so si izbrali „Urgermana" iz Lične vasi, ki o sebi celo trdi, da je nemških potomcev sin. S svojim traktorjem že sedaj ogroža okolico. Uporablja ga kot propagandno vozilo. Ozadje skupine je že sedaj pred volitvami tako namišljeno in domišljavo, da si dovoljuje groziti Slovencem. Zaganjajo se proti dvojezičnemu pouku v šoli, ki pa v resnici itak že dolgo ni več dvojezičen. Dopisnik v „Neue Zeit" je seve vse kar imamo, zapisal na račun socialistov: ceste, občinsko hišo, elektrifikacijo in sploh vse, kar imamo, je zasluga SPOe.

Mi Galičani pa se le predobro zavedamo, da smo vsi, kar nas je delalo in plačevalo davke, doprinesli k temu izboljšanju civilizacijskih naprav, tako kmetje kakor delavci, tako hlapci kakor dekle, tako učitelj kakor tudi g. župnik.

Ravno z napredkom naj ne bodo povezane naše politične kupčije. Zavedamo se, da so in bodo tudi v bodočnosti naši najboljši zastopniki domačini. Ne potrebujemo „privandrancev", ki bi hoteli komandirati občino. Desetletja smo imeli v Galiciji slovenskega župana in vsi smo bili z njim zadovoljni. Tudi pri prihodnjih volitvah bomo oddali svoje glasove za slovensko in katoliško listo, ker se zavedamo, da s tem tudi koristimo dobri stvari in miru v občini.

RADIJSKE PRAVLJICE

Vsi, stari in mladi ljubijo pravljice! Pisatelj Drago Petkovšek jih je pripovedoval v tržaškem radiu in z njimi navdušil poslušalce. Vi jih lahko berete v knjigi, ki jo dobite pri upravi lista. Cena 20 šilingov.

GLINJE

Kako izgleda pri nas versko življenje v številkah, ne bomo poročali. Bi morali namreč navesti tudi številke, ki nas že dolgo navdajajo s skrbjo. Če pregovor pravi, da eden groš deset pravičnih požre, potem to velja še bolj na verskem polju. Zmota je namreč bolj aktivna, bolj vsiljiva, kakor pa resnica. Resnica se le prerada skriva kakor zajec v grmu. Glinje oživijo štirikrat na leto, to je na god sv. Valentina škofa 7. jan.; na god sv. Valentina mučenika 14. februarja; na glinjsko nedeljo (6. nedelja po Veliki noči) in šmihelsko nedeljo. Oba Valentinova praznika sta za nami. Zelo nas, ki smo še verni, veseli, ko vidimo, kako trumoma prihajajo mnogi kar peš iz Šmarjete, Sel, Slov. Plajberka romat v Glinje. Cerkev je tedaj premajhna. Hvaležni smo jim za njih požrtvovalno vernost in razveseljivo darežljivost. Njih darovi v denarju so nam zelo pomagali, da smo mogli popraviti cerkev v Glinjah, na Macni in v Ždovljah. Letos so povabili naš dušni pastir za 7. januar župnika Lampichlerja iz Šmarjete in za 14. februar kaplana in jeruzalemskega romarja Zaletela iz Št. Jakoba v Rožu na pomoč.

Oba sta nas skrbno in vneto podučevala. Bog jima ves trud bogato povrni. Mešani zbor in moški zbor glinjski ter dekleta iz Šmarjete so nam pa lepo zapeli.

Glinje potrebujejo odločne besede iz prižnice in močnih vzgledov zdrave in globoke vernosti sosednjih župnij. In res je požrtvovalnost sosednjih faranov vsled dolge poti, in mraza kar vzgledna. Letos se nam domača pobožnost, posebno 14. febr., ni dopadla. Ta „pobožnost" diši preveč po pijači, se javlja v zmedeni glavi, nezanesljivih nogah, nekam čudnemu govorjenju . . . Celo glava po njej boli in še želodec. Morda bi res bilo prav, če bi po stari navadi pili več Valentinove vode pod glinjskim bregom . . .

Kakor slišimo, je mnogim nedelja, ki je dan Gospodov, še premalo posvetna, revna in poteptana. V soboto prej se naplešejo in napijejo, gredo v nedeljo namesto v cerkev v posteljo s poštenim mačkom. In duša pa kot beračica čaka in čaka brez božje besede, brez božje daritve mesece in leta! Nedelje so vendar žile verskega življenja in oltar pa srce.

Po novem letu smo pokopali Andreja Piskernig-a iz Medborovnice. Iz Sel se je priselil v glinjsko faro in kot pekarski mojster oskrboval nas z dobrim kruhom. Naj v miru počiva. Zaostalim naše sožalje.

Stara mama Marija Pirman pri Kridicu na Trati so 17. februarja vstopili v 90. leto svojega življenja. Bog naj verno in dobro mamo Pirman še dolgo ohrani pri zdravju. Stari ljudje so zlata vredni, posebno, če so verni. Koliko pomagajo s svojo vernostjo in potrpežljivostjo. Mamo Pirman imajo vsi radi.

Pripravljamo se že na češčenje 13. marca. Tedaj pa pridejo spet k nam tako dragi pater Cvetko, če jih bodo Medgorjanci k nam pustili. Pa bodo nam spet povedali iz bogastva svoje glave in srca, da jih bomo kar poslušali.

SV. LENART PRI 7 STUDENCIH

Zvonovi žalostno pojo,
pojo, da še nikdar tako.

Zopet je posegla smrt med naše vrste, zopet nam je božja služabnica odvedla iz naše srede moža — trpina, Moricovega očeta. V nedeljo 7. februarja smo ga spremljali na njegovi zadnji zemeljski poti na božjo njivo, kjer ni trpljenja in muk.

Dolgo je rajni že bolehal vsled rane na nogi, poleg tega strašno trpel. Le misel na božje trpljenje ter roka njegove dobre ženke je to trpljenje lajšala. Dosegel je 78 let ter vsa ta dolga leta ni pozabil na Boga, saj je bil rajni vzgleden krščanski mož, ki je skoro 30 let mesečno prejemal sv. zakramente.

Nad 50 let je bil rajni član tukajšnje požarne brambe. Dokler je bil aktiven ud brambe, je vestno oskrboval cevi v gasilskem domu. Zato pa tudi ni čudno, ko se je vsa požarna bramba polnoštevilno udeležila pogreba. Kot starosti našega gasilstva so se pa poklonili njegovemu značaju tudi sosedni gasilci iz Čave.

Vedno je bil tudi zaveden Slovenec, saj je bil tudi naročnik naših listov. Bil je naročnik časopisa „Mir", bil je naročnik „Koroškega Slovenca" in zvest svoji tradiciji je naročil in prebiral tudi „Naš tednik", saj je vedel, da edino ta list zastopa interese koroških Slovencev na podlagi katoliških načel.

Vedno je bil tudi naročnik Mohorjevih knjig in zelo rad je prebiral krščanska čtiva. Boril se je vedno za pravice katoliške Cerkve in marsikaj je tudi on naredil za farno cerkev in to zastonj.

Poudariti moramo tudi, da je bil rajni vesten mizarski mojster. Vsak je bil z njegovim delom zadovoljen. V teku svojega življenja je naredil skoro 1000 rakev in ogromno nagrobnih križev. Toda zadnje čase ni mogel več delati. Zadnji križ, ki ga je naredil, je bil križ za našega pokojnega župnika g. Starca.

Tudi svojo družino je vzgojil v pravem krščanskem duhu. Sin mu je padel v drugi svetovni vojni, za katerim je zelo žaloval. Sedaj je tudi on pri njem. Oba sta združena ter čakata na dan sodbe, katera za njega gotovo ne bo težka. Bog ga je gotovo sprejel k sebi, saj mu je vse svoje življenje vdano služil.

Dominik Savio

64 krasnih večbarvnih slik o Don Boskovem učencu, ki bo letos proglašen za svetnika! Najlepša in edina slovenska slikanica za mladino. Starši: za malo denarja lepo darilo otrokom!

Stane 10 šil., naročite pri upravi lista!

Klanjamo se spominu velikega moža, Bog naj nam da še veliko takih očetov. Naj mu bo slovenska zemlja, katero je tako ljubil, lahka. Zagotavljamo mu, da se bomo trudili hoditi po njegovi poti, toda vemo, da ne bo lahka. Z vero v Boga in z zaupanjem v samega sebe, pa bomo tudi mi dosegli cilj, kateri naj bi bil vsakemu izmed nas velik, in to je Bog in narod.

Vsem težko prizadetim, posebno pa njegovi ženi, izrekamo naše iskreno sožalje.

SVEČE — BISTRICA

Predpriprave za volitve so tudi v naši občini zaključene. Vsi slovenski volilci smo sklenili, da gremo skupaj-složno na volitve. Saj sloga jači — nesloga tlači.

Zastopniki ÖVP in VDU-ja so nas povabili na razgovor o skupnem nastopu vseh

(Nadaljevanje na 5. strani)

Naročniki! Kupujte pri tvrdkah, *ki oglašujejo v Vašem listu*

Pri nas na Koroškem

(Nadaljevanje s 4. strani)

nesocialističnih strank. Pri tem razgovoru se je jasno videlo, da ti krogi ne želijo kaj drugega, kot edinole slovenske glasove. Od Slovencev zahtevani tretji mandat so popolnoma odbili. Ja, Slovenci so šli tako daleč, da so se zadovoljili s četrtim mandatom, le skromno zahtevico in željo so izrazili: dvojezične glasovnice. Ta zahteva je bila zaupnikom ÖVP in VDU-ja preveč. „Če bomo to napravili, zgubimo na glasovih, saj imamo mnogo nemških volilcev, ki slovensko ne razumejo!" To so dokazi, zaradi katerih niso upali gospodje okoli omenjenih dveh strank priznati slovenske zahteve.

Iz tega dejstva razvidimo, da od teh dveh strank v občinskem odboru ni pričakovati razumevanja za slovenske zahteve. Če še na papirju nočejo priznati slovenskega jezika, kako šele v javnem življenju! Slovenci! Iz tega je moglo slediti samo eno: samostojen nastop vseh domačinov, kateri želijo mir in spoštovanje obeh narodnosti v vasi in v deželi. Pri nas so rane, ki jih je zasekala zadnja vojna še prežive. Nacisti so ustrelili Lekše Einspielerja, priljubljenega prosvetnega delavca, Florija Križner, brata po vsem južnem delu Koroške znanih Bovčarjevih godcev, pridnega in uglednega puškarja Valentina Schwarz v Svečah. V dobi nacistične okupacije je bila prepovedana vsaka slovenska beseda, izginiti je morala celo iz tablic križevega pota v cerkvi.

Po izgubljeni vojni „tisočletnega nemškega rajha" vendar duh tiste dobe še ni izginil. Marsikateremu je sleherna slovenska beseda že trn v peti. Tudi na volilnih glasovnicah naj bi ta slovenska beseda ne smela več imeti prostora.

Ob nakazanih dejstvih za Slovence naše občine končnoveljavni sklep ni bil težak. Samostojno na volitve! Zedinili smo se, da gremo vsi Slovenci v občini Bistrica v Rožu z listo „Krščanska stranka" na volitve. Nosilci te liste so ugledni domačini, katerim bodo občani lahko zaupali zastopstvo v občinskem svetu.

ÖVP in VDU stranki sta postavili skupno listo. Sliši se, da hočeta napraviti med slovenskimi volilci na ta način zmedo, da bosta pustili tiskati glasovnice skupne liste čisto nemško, dvojezično, morda še celo tudi deloma samo slovensko. Kakor kramarji, kateri ponujajo svoje blago in gledajo samo na dobiček, ne pa na dobrobit kupca.

Sedaj je vsak bralec poučen o resnici okoli te zadeve. Če bomo smatrali za potrebno se tozadevno še oglasimo.

Socialistom pa hočemo povedati: Soglasno ste glasovali proti dvojezičnemu napisu na ljudski šoli v Svečah. Razume se, da naši volilci za takšno stranko tudi ne morejo imeti zanimanja.

Domačini odprite oči in volite listo mož, kateri so res vredni vašega zaupanja! Volite „Krščansko stranko"!

LETINA

Mačkova Roza se je naveličala Švice; mladi Kukec na Bistrici pa rabi nujno gospodinjo. Tako je bilo obema prav, da se poročita. Mačkov oče pa je privolil, saj je sam na dan poroke svoje hčerke bil ravno polovico življenja poročen. Čvrst je oče Albin in tako bo imel veliko več poročnih let, kot pa samskih v svojem življenju. Koliko let je bil na dan poroke star?

V nedeljo 14. februarja so se zbrali pevci pod vodstvom g. predsednika dr. Franca Krajgerja in pa pevovodje Mihe Sadjaka, da se poslovijo od svoje sopevke; veselo petje se je razlegalo po Letini, ko so zadoneli pevski glasovi pod oknom. Veselo razpoloženje je vladalo pri Mačku. Saj je bila tudi naša pevka Rozka vedno vesela in dobrega srca, polna veselega smeha. Letinčani pa so imeli tokrat še drugo nevesto, tudi Štefki Novak so zapeli par pesmi v slovo za dekliški stan.

V ponedeljek pa je bila v župni cerkvi v Šmihelu poroka Rozke Bavčej, Mačkove na Letini in Štefana Kristan, pd. Kukca na Bistrici. Pevski zbor je bil dobro zastopan in je prepeval med poročno sveto mašo. Pri polnosti zbora se občuti že dalj časa šibkost soprana, ki je preslab za ta zbor. Upamo, da se bo ta hiba kmalu mogla odstraniti. Poročali so domači gospod župnik. Za priči sta bila g. Peter Mori, trgovec v Šmihelu in Ciril Rudolf, kolar na Bistrici. Za „ta šruko" pa so bili Kilnovi mati, Helena Kraut. Vesela ohcet se je obhajala pri Likebu, kjer so bili svatje res dobre volje in se veselo zabavali. Mlademu paru želimo obilo sreče in blagoslova za njuno zakonsko in družinsko življenje!

Ob zaključku kuharskega tečaja v Hodišah

Dvanajst hodiških deklet se je v pravkar minulem tečaju Kmečko - gospodarske zveze, pod vrhovnim vodstvom naše mojstrinje gdč. Milke Hartman, pet tednov šolalo v umetnosti kuhanja in gospodinjenja. Ob dvakratnem poskusnem obedu ter na razstavi in zaključni kulturni prireditvi v nedeljo, dne 14. t. m. smo se lahko prepričali o vsestranskih uspehih tečaja. Kulturna prireditev je privabila v „Jožefov dom" mnogo ljudi, zlasti mladine. Pozorno so sledili sporedu, ki je obsegal petje lepih dekliških pesmic, koloples po narodnih pesmih ter kot „meh za smeh" prizore: „Jeza nad petelinom in kes", „Brez zajtrka" in „Mož kuhar". Podajanje dokaj težkih vlog je bilo jako dobro, nadvse pričakovanje odlična pa je bila gospa Potokarica s služkinjo Špelo. V svojem lepem govoru je g. Tolmajer osvetlil pomen kuharskih tečajev za naša dekleta ter nas pozval, da naj vendar ne puščamo vnemar vere in ljubezni do domače kmečke grude in do materine besede. — Dan slovesa je pokazal, kako je tečaj poleg strokovnega šolanja tudi združil dekleta v lepo prijateljsko skupnost, tako da jim je bil razhod prav težek, še težje pa slovo od gdč. voditeljice Francke in Micke, ki jima želimo še mnogo lepih uspehov na tečajih in v življenju. Srčno želimo in pričakujemo, da bodo letošnjemu tečaju sledili v Hodišah še drugi pod istim vodstvom, v veliko korist bodočim gospodinjam in s tem nam vsem.

Kar trije pari na enkrat

V ponedeljek, dne 22. februarja, smo v Železni Kapli obhajali trojno „ohcet". Saj se je že res tudi mudilo, če ne bi zamudili letošnji predpust, ki je bil itak zelo dolg.

Proti poldnevu so se pripeljali neveste in in ženini ter svatje iz Kapelške okolice, da prisostvujejo tej svečanosti ustanovitve treh mladih krščanskih družin. Svečano je bilo v cerkvi, ko so po vrsti stopali pari pred poročni oltar po poročni sv. maši. Miha Švegl, pd. Ižep v Lepeni, je peljal svojo izvoljenko Elzo Grubelnik, pd. Cimpaserjevo na Obirskem in ji pred oltarjem in Bogom obljubil večno zvestobo, kar je tudi ona njemu zagotovila.

France Grubelnik, pd. Cimpaserjev na Obirskem pa je podal roko Micki Jerlih, pd. Možarnikovi na Obirskem. Tudi ta par je izžareval srečo in zadovoljstvo ob vstopu v skupno življenjsko pot. Kumpič Jozi in Anica Jerlih, pd. Možarnikova pa sta tudi sklenila življenjsko zvezo, ki bo držala do smrti.

Nad 160 svatov se je potem zbralo h gostiji v Niederdorferjevi gostilni. Bilo je veselo razpoloženje v tej svatovski družbi in vsi so želeli, da bi bili novi zakonski pari srečni in da bi jih Vsemogočni blagoslovil na življenjski poti.

Tudi naš list želi novim zakonskim parom obilo blagoslova in sreče.

Kuharski tečaj v Ločah

Pet tednov so prihajala loška dekleta v kuharski tečaj Kmečke gospodarske zveze. Pušnikova hiša je dala prostore na razpolago in Hanca Golob je tečaj vodila. Deset deklet si je želelo takega tečaja. Da je bila ta želja po uku resna, je najbolje pokazala razstava in zaključna prireditev v nedeljo, dne 21. februarja.

Nad tri sto ljudi je obiskalo razstavo in kulturno prireditev. Dekleta so okusno pripravila mesne jedi, vložke za juho, drobno pecivo in seve tudi torta ni smela manjkati. „Mojca" pa jo je na razstavi najbolj pihnila. Cokle so v tem delu dežele izpodrinili copati z gumijastimi podplati, ker je pač italijanska moda zelo blizu. Tako se bo torej tudi bodoča razstava morala ravnati po modi, ker bodo cokle zapadle pozabi.

Od leta 1937 pri nas ni bilo več kuharskega tečaja in radi tega smo bili sedaj še bolj veseli, da je Kmečka gospodarska zveza poskrbela za to možnost gospodinjske izobrazbe.

Tudi tajnik okrajne zbornice je tečaj obiskal in govoril dekletom. Bila je tudi posebnost na zaključni prireditvi, da je povzel besedo zastopnik okrajne zbornice Beljak, izrazil zadovoljstvo zbornice nad tečajem in izrazil tudi voditeljici tečaja Hanci Golob posebno priznanje. Dejal je, da je razstava in zaključna kulturna prireditev pač najboljši dokaz, koliko se dekleta v takem kratkem tečaju naučijo.

V polni dvorani so loški pevci — moški zbor pričeli kulturno prireditev, ki je vse obiskovalce zelo zadovoljila. Tri enodejanke „Vandrovka", Predice" in „Čašica kave" so v dvorani ustvarile pravo pustno razpoloženje. Ljubko rajanje treh malih loških punčk je navdušilo vso dvorano. Zapel je šentlenarški fantovski zbor vrsto narodnih pesmi pod vodstvom Uštinovega Lojzka. Loške pevce pa je vodil pevovodja Franc Vidic.

Slovenski govornik je naglasil, da je kuharski tečaj sad složnega dela, da je obisk izraz volje, da hočemo tudi v bodoče složno delati, tudi tedaj, ko bomo imeli glasovnico v roki. Povdaril je še posebno razliko med zadržanjem okrajne kmetijske zbornice v Celovcu in Velikovcu v razmerju z Beljakom. Veselimo se priznanja strokovne organizacije.

Skrbimo, da bo prav kmalu v Ločah zopet kuharski tečaj. Pušnikovi družini prav lepa hvala za prostore, gospodični Milki Hartmanovi pa za njeno vrhovno mojstrsko vodstvo tečaja, razstave in zaključne kulturne prireditve.

LURD — svetovni fenomen

(6. nadaljevanje)

Škof Loráns (Laurence) je imenoval komisijo, ki je začela poslovati 17. novembra 1858. Najprej je bila v župnijski cerkvi v Lurdu peta sv. maša na čast Sv. Duhu. Potem so Bernardko natančno zasliševali. Deklica je nastopila z največjo skromnostjo in občudovanja vredno gotovostjo. Pripovedovala je tako preprosto, tako mirno, tako določno, tako jasno, tako prepričevalno, da so vsi zrli nanjo z občudovanjem. Poseben vtis je napravilo na vse navzoče, ko je deklica z besedo in s kretnjami pripovedovala in pokazala, kako se je Marija obnašala, ko je izgovorila velike besede: „Brezmadežno Spočetje sem!"

Tedaj se je dvignil predsednik komisije, resno pogledal Bernardko in ji rekel: „Ali moreš resničnost vsega tega, kar si zdaj povedala, potrditi pred Bogom in svojo vestjo s slovesno prisego?" Bernardka je vzdignila roko in rekla razločno, mirno in slovesno: „Dà, prisegam!"

Potem so vsi odšli k votlini. Bernardka je morala tukaj zopet vse natančno pripovedovati, kje je videla Prikazen, kje je ona sama klečala, kje stala, kje hodila.

Potem so bili zaslišani in preiskani vsi bolniki, ki so bili do tedaj ozdravljeni z lurško vodo. To delo sta izvršila zdravnika dr. Vergez in dr. Dozú. —

Nadnaravnost prikazovanj in čudežev je bila izpričana. A škof je terjal še en dokaz: Potrdilo časa.

Tri leta je stvar počivala. Čez tri leta se je vršila nova, druga preiskava. Treba je bilo ugotoviti, če so čudežna ozdravljenja tudi trajna. Izkazala so se kot trajna. Šele 18. januarja 1862 je izdal škof dolgo in težko pričakovani pastirski list o lurških prikazovanjih.

V tem pastirskem listu stoji:

1. Brezmadežno spočeta Devica in božja mati Marija se je res prikazala 11. februarja 1858 in pozneje še osemnajstkrat otroku Bernardki Subiru v Masabielski votlini v bližini Lurda. To prikazovanje ima na sebi vse znake resničnosti in verniki so upravičeni, da v to verujejo.

2. Odobrimo javno češčenje Naše ljube Gospe Lurške v naši škofiji.

3. Da izpolnimo večkrat izraženo željo preblažene Device, sklenemo, da bomo sezidali na Masabielski skali cerkev. —

Bernardka je ostala še 7 let v Lurdu. Neštetokrat je morala pripovedovati o lurških prikazovanjih, po desetkrat, po dvajsetkrat na dan. Storila je to brez godrnjanja, brez nevolje. Nekoč je neka žena pokleknila pred njo in jo prosila za blagoslov. Bernardka ji je rekla: „Toda, uboga žena, ali ne vidite, da nimam štole? Počakajte vsaj, da mi da škof oblast deliti blagoslov!"

Nekoč ji je rekel neki duhovnik, ki je prišel zelo od daleč: „Če se lažeš, si ti vzrok, da smo mi vsi čisto zastonj napravili tako dolgo potovanje!" — Bernardka pa je odgovorila: „Toda prečastiti, jaz bi se bila prav rada odpovedala časti vašega obiska!" —

Po sedmih letih je Bernardka vstopila v samostan v Nevers-u. —

Poteklo je 20 let od prve prikazni. Bernardka je zbolela na smrt. Ležala je v bolniški sobi. Tedaj sta škofa iz Tarba in iz Neversa poslednjič poslala k njej komisijo, da zasliši Bernardko o prikazovanjih. Bernardka je pripovedovala zadnjič o prikazovanjih, ki jih je doživela pred dvajsetimi leti. Nič manj ni povedala, nič novega ni vedela povedati. Kar je pripovedovala že tisočkrat, je pripovedovala poslednjikrat pred škofovsko komisijo 12. decembra 1878. Pripovedovanje je zaključila z zagotovilom:

„Videla sem jo! Dà, videla sem jo!"

Umrla je 16. aprila 1879.

Leta 1908 so grob odprli in našli Bernardkino truplo še popolnoma ohranjeno, nestrohnelo. Tudi ni bilo čutiti nobenega duha po trohnobi. Položili so jo v novo rakev. Leta 1925 je bila Bernardka proglašena za blaženo, 8. decembra 1933 pa za svetnico.

Za sklep si oglejmo še, kako se je spreobrnil pisatelj knjige: „Credidi, quia vidi".

V času lurških prikazovanj je živel v Lurdu kamnosek Ludvik Bauriette (Buriet). Že 20 let je bil na desno oko slep. Ponesrečil se je pri neki eksploziji. Slišal je, da je v Masabielski votlini začel izvirati vrelec. Slišal je tudi o prikazovanjih. Rekel je torej svoji hčerki (Bilo je v petek, 26. februarja 1858; prejšnji dan je začel izvirati vrelec): „Pojdi k votlini in prinesi mi čudežno vodo! Menim, da mi bo preblažena Devica pomagala."

Hčerka je odšla in se vrnila čez pol ure. Rekla je: „Ah oče, poglejte, kaj sem prinesla. Čisto blatno je." — „Nič ne de, kar daj sem!" Pomazal je s tekočino svoje bolno oko. Naenkrat se mu izvije iz grla krik radosti. Videl je! Po dvajsetih letih je zopet videl na desno oko! Kdo popiše njegovo veselje!

Drugi dan gre po cesti in sreča zdravnika dr. Dozu-a, ki ga je tako dolgo brezuspešno zdravil. — „Gospod doktor, jaz sem ozdravljen!" — „Nemogoče, vi imate organske poškodbe!" — „Gospod doktor, vendar je tako! Sveta Devica iz votline je to storila."

Vznemirjen potegne zdravnik svoj zapisnik iz žepa, napiše hitro nekaj vrstic na papir, iztrga list, zakrije bolniku levo oko, mu pomoli list in pravi: „Berite to, potem verujem." In delavec je bral brez težave: „Buriét je na desno oko slep in ne bo nikdar ozdravljen."

Če bi se bila pred zdravnikovimi nogami odprla zemlja, bi bil komaj bolj prestrašen. Rekel je: „Resnično, to je čudež, neutajljiv, pristen čudež! Upognem se! Verujem!"

In spregledal je tudi on. Zopet je veroval.

(Konec)

Ali bi ti zmogel?

Kartagina se je pogajala z Rimom za mir. Za voditelja delegacije, ki naj bi posredovala v Rimu za mir, je imenovala svojega vojaškega ujetnika — uglednega Rimljana Regula. Ta je prisegel Kartažanom, da se bo vrnil, tudi, če mu posredovanje za mir ne uspe.

Lahko si misliš, kako se je Regul vzradostil, ko je zagledal svoj dragi Rim.

In veš kaj je napravil?

Pred rimskim senatom je zahteval, da se za vsako ceno vojska nadaljuje. Senatorji so ga nagovarjali, naj vendar zdaj ostane v Rimu, ker ga v Kartagini čaka mučenje in smrt. On pa jim odgovori:

„Ali hočete, da sem nepošten? Dobro vem, da me čaka v Kartagini mučeniška smrt, ali koliko večja bi bila sramota prelomiti prisego, ki sem jo dal Kartažanom. Svoj značaj hočem ohraniti neomadeževan, četudi za ceno mučeniške smrti."

In Regul se je vrnil v Kartagino, kjer so ga Kartažani strašno mučili in končno umorili.

Tako lep značaj je imel pogan Regul.

Kakšen šele bi moral biti značaj kristjana!

Ne more biti vsak človek bogat, učen ali slaven, a vsak je lahko značajen. Redkim je dano, da osvajajo ozemlja. Osvojiti najbogatejšo zemljo — kraljestvo duše — pa je sveta in vzvišena naloga vsakega človeka. Mnogi te naloge ne storijo in tako ostanejo neznačajni, samim sebi in drugim v nezadovoljstvo.

Res, vzgojiti samega sebe v značaj (karakter) ni lahko, kajti značaj je sad vztrajne samovzgoje in težkih duševnih borb. V teh duševnih borbah mora človek zmagati nad samim seboj. Premagati samega sebe pa je največja zmaga. In le tisti, ki zmaga samega sebe, bo dosegel značaj.

Krščanska kulturna zveza naznanja

VABILO

Katoliško prosvetno društvo v Globasnici priredi na pustno nedeljo, dne 28. t. m. ob 8. uri zvečer pri **Šoštarju** burko **„Ubogi samci"**. Prav lepo vabljeni vsi iz okolice. Pridite! Prijetno se boste zabavali in nasmejali do solz.

Z isto igro bomo gostovali tudi na pustno nedeljo, ob pol 3. uri popoldne, **v Šmihelu pri Šercerju.** Vsi Šmihelčani prav lepo vabljeni. Globaščani vas bomo dobro zabavali.

Na morebitno željo bomo igro ponovili v **Globasnici na pustni torek** ob 4. uri popoldne.

VABILO

Pridite na veseloigro v treh dejanjih „UBOGI SAMCI", ki jo bomo zaigrali v **župnišču** v nedeljo, dne 28. 2. ob 2. uri popoldne člani farne mladine v **Škocjanu.**

Igro bomo ponovili na pustni torek ob pol 8. uri zvečer. Kdor se hoče pošteno nasmejati, naj ne zamudi te prilike.

VABILO

Farna mladina v Šmarjeti v Rožu priredi na pustno nedeljo, dne 28. 2. 1954 ob treh popoldne v **farnem domu** vesel pusten popoldan. Na sporedu so veseloigre: „Čeber", „Dijak na poti v paradiž" in „Kisle gobe", kuplet „Župan" in petje. Vsi prijatelji poštene zabave prisrčno vabljeni!

Za našo mladino

IZ SLOVENSKEGA KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Prijeten večer zabave in veselja v Celovcu

Predpustna prireditev v „Kolpingovi hiši„ v Celovcu je spet združila celovške Slovence v že dobro poznani dvorani, ki je bila ta večer še posebno polna. Pridružili so se jim še mnogi iz podeželja in skupaj smo preživeli večer, ki bo ostal v prijetnem spominu. Prireditve v „Kolpingovi hiši" so vedno boljše obiskane, tako, da je sedanja dvorana skoraj premajhna. Kmalu bo dograjena večja.

Pisan spored sobotnega večera se je odvijal od točke do točke hitro in razpoloženje občinstva je bilo vedno živahnejše. Polno dvorano je pozdravil tajnik Krščanske kulturne zveze, g. Albert Sadjak in v tehtnem, kratkem govoru povedal, kako prireditelji žele, da bi se Slovenci zbirali na prosvetnih večerih, ki naj nudijo poleg prosvetnega dela tudi zdravo zabavo.

Celovška igralska družina si je že bila pridobila sloves po svojih nadvse uspelih igralskih prireditvah, in ljubko veseloigro „V Ljubljano jo dajmo" so takorekoč mogli „stresti iz rokava", saj so nam z največjim uspehom bili zaigrali že mnogo težjih in manj hvaležnih gledaliških komadov. Kot se za predpust spodobi, je šlo na odru za ženitev, šlo je za staro srčkano preklanjo med strogim bogatim očetom in ljubko hčerkico, zaljubljeno v svoj ideal. Igra se konča prav po srcu, pameti ter želji vseh prizadetih — tudi gledalcev. Marica poroči svojega doktorja. Do takrat tako strog in pameten očka je z dobromislečo zvijačo ujet, pristane na zeta in hčerki da še bogato doto.

Celovška igralska družina je zdaj že pravi majhen ensemble, katerega stebri so Rojškova družina, Rezka Hobel, g. Grilc, gdč Mira Kuher, Lojze Blatnik, Karl Ogris, Zoran Žager in še nekateri, ki tokrat niso imeli prilike nastopiti. Tudi dokaj drugih mladih igralcev je pokazalo veliko vnemo in nadarjenost.

Dolgotrajno ploskanje in odobravanje v dvorani je bilo znak zahvale za nadvse uspelo igrico.

Potem se je pričel pravi lov na mize, kajti vsak je hotel še posedeti, pokramljati, počakati na ples, srečolov in na vse tiste prijetne družabne dobrine, ki jih je ta večer nudil. Zelo dobra kapela je s svojimi plesnimi ritmi dvignila pete mladine, da je naenkrat bilo premalo prostora. Tako so starejši morali kar malo čakati ali pa si odločno priboriti nekaj prostora za svoj valček. Vmes je bil velik srečolov s številnimi dobitki, kjer je največ poželenja vzbudila pač obilna torta, katero je daroval pekovski mojster g. Katz iz Waidmannsdorfa. Zahvala gre pa tudi vsem drugim tvrdkam, ki so darovale številne praktične dobitke, kakor tudi g . Staretu in drugim, ki so doprinesli k bogatemu in uspešnemu srečolovu. Da ne bi šlo samo za „materialne" reči, pa so dečve prodajale lične srčke, ki so jih fantje kupovali in svojim plesalkam pripenjali na prsa. Ker pa so bile te mnogim, mnogim pri srcu, so jih nekatere imele pripetih kar po dvajset, trideset in še več. Največ srčkov je dobila gdč. Traudi Kucher iz Celovca in tako postala s 50 srčki kraljica srčkov oz. večera. Na drugem mestu je bila gdč. Rezika Hobel s 34 srčki. Nagrade sta dobili obe v lepih tortah.

Vse to pa je vneti fotograf kar sproti „jemal" na svoje čarovniške aparate, iz katerih je kar bliskalo — „žrtvam" v veselje in sebi v dobro.

Pozno se je končal družabni večer, ki je v celoti dosegel svoj namen. Dal je nekaj uric domače besede na odru in zabavo v dvorani. Vsak je odhajal zadovoljen in odločen, da bo prihodnjič spet prišel.

Igralci veseloigre „V Ljubljano jo dajmo".

MLADINA PIŠE:

Domotožje

Veliko je v današnjem času ljudi, ki so morali zapustiti domovino. Veliko je tudi nas koroških deklet, ki si moramo na tujem služiti kruh. Kolikokrat kličemo v samotnih urah dom in domovino. Zakaj smo morale v svet? Majhen je naš dom. Ni mogel vse preživeti. In hotele smo več, hrepenele smo po učenosti, po zaslužku. Pohitele smo v svet kot bi nas veter razpihal. Vsak večer pa hitijo misli pod rodni krov, v topli objem družinskega življenja. Tja hitijo in kramljajo z njimi, ki so smeli ostati še doma. Kako lepi in tihi so bili zimski večeri doma. Včasih z resnimi pogovori in delom, drugič spet polni razigranosti in smeha. Tujina nam vsega tega ne da. In vsako nedeljo romajo naše misli dolgo pot v farno cerkev, kjer se zbirajo domačini in naše prijateljice. Vsako nedeljo nam doni v duhu mogočni glas zvona vrh griča. Temu se pridružijo še zvonovi farne cerkve ter vabijo in kličejo.

V tujih cerkvah hodimo k sv. maši, a v duhu si moramo predstavljati oltar domače cerkvice, pred katerim stoji domači gospod župnik. Blagoslavlja z monštranco, ki je ovita z vencem pristnih nageljčkov, katerega je spletla ljubezen slovenskega dekleta. Kje na svetu še tako lepo pojejo „Slava Bogu na višavah" v božični noči in za praznik Vstajenja mogočno alelujo, kakor pri nas doma? Niti sneženi viharji, kaj nalivi, kaj blisk, grom in vročina, nič nam ni moglo ubraniti, da ne bi šli skupno k sv. maši. Vedno nas je navdajala dobra volja in veselje. Zdaj pa hodimo razkropljene po svetu vsaka sama zase. Vedno je že tako bilo, da je odhajala mladina v tujino in tudi starejši so se izseljevali. Ostanimo pa vsaj po listu in pismih medseboj povezani!

Mira

PUSTNA NEDELJA

Jutro pustne nedelje leta... se je zbudilo v žgočem mrazu. Oster veter zahodnik je pihal čez dolino. Rozi je prišla od maše. Pogrela si je roke in vzela iz predalčka pisemce, že petič je čitala zlate vrstice: „Pridi, Rozi, pridi gotovo! Čakal Te bom na vogalu kavarne D...." Pisal jih je lepi fant iz mesta. Tako lepo je znal govoriti, da ji je že tedaj — ob prvem srečanju postal drag in piše ji tako lepo. Lepi fant ji je vzel misli in srce.

Rozi se skrbno obleče. Modernih oblačil mestne dame ni imela; niti sredstev, da bi se gosposko postavljala. Zaslužek v poklicu je bil skromen in tudi sama je ostala skromna. V srcu pa — ah, kako topel občutek je v njem, občutek polnosti bogastva in lepote.

Rozi je hitela po dolgi ledeni cesti do vlaka, in iz vlaka do vogala kavarne... Veter je bril in jo pretresel do kosti. Od mraza je imela olgan obraz. Omrzle roke so v žepih zaman iskale toplega kotička; hrbtenica se ji je krivila...

Na vogalu kavarne se ustavi. Skrbno se ozira v vse smeri, motri obraze mimoidočih. Srce ji stisne negotovost in strah. Prvič v svoji mladosti namreč stoji na vogalu in čaka, čaka...

Po pol urni zamudi je fant le prišel. Zaradi te zamude se je čutila Rozi v svojem ponosu ponižano. Zato je fanta bežno pozdravila; pa tudi zato, da skrije pred njim plamen v srcu...

Fant vidi Rozino nevoljo in se lepo oprosti z obljubo, da bo zamudo že popravil. Pri rdečem vinu ji potem prelepo govori v tonu zaljubljenca. Rozi gorijo lica. Oči so dobile sijaj sreče.

Od vinca sta šla v kino. Dvoumen pustni film in sram je Rozi pognal kri do ušes. Hotela je domov. A fantov program za pustno nedeljo še ni bil izčrpan. Peljal je Rozi v bar. Lokal je bil zanjo poln bajnih skrivnosti. Ljudje v ogradah in za gardinami so pritajeno šepetali.

Rozi in fant sta sedela pri mizici nasproti peči. Žerjavica je v njej žarela. Prijetna toplota je prihajala do mizice. Pila sta kavo. Rozi je postala zamišljena.

„Čudno," pravi fant, „da se ne znaš vživeti v položaj! Rozi, poglej žerjavico! Dražečo toploto oddaja...

Fant se primakne; Rozi vztrepeta.

„Kako si hladna, Rozi; življenje je tako lepo in večer stopa v najgloblje skrivnosti življenja. Pojdi z menoj Rozi; imam sobico, vasovala bova...

Rozi se je smehljala. V njeni duši so se vršile silne prekucije. Od obilice sladkih besedi, od vročih pogledov in od fantove roke, ki je Rozo vodila od vogala kavarne skozi nova doživetja tega dne, je bila zmedena in ni vedela čisto jasno, kaj se z njo godi. Molčala je. Toda v posesti prirojene sramežljivosti in v branu za svojo poštenost se je dvignila iz objema valujočih čustev; izmaknila roko iz fantove in odločno rekla: „Sedaj grem domov!"

Zunaj je bila noč. Vlak je odhitel; Rozi ga je zamudila. V zadregi se ozira, kje bi ujela rešilno vrvico. Domov, domov mora, pa naj stane, kar hoče. Fant se smehlja njeni zadregi.

Lep črn avtotaksi pelje sedaj Rozo skozi ulice, po dolgi ledeni cesti, domov. Fant jo pospremi; saj se potem z vozilom vrne v mesto. Rahlo se je stresal avtotaksi in zibal Rozo z dragim spremljevalcem v lepe sanje. Kaj ne bi sanjala, ko ji je fant nasadil v srčno gredico mnogo dehtečih rožic — krvavele so sedaj v zarji prve velike dekliške ljubezni. Vmes je zelenelo upanje — oh, kdo si more predstavljati Rozo v najsvetlejših trenutkih mladosti, mladosti, ki upa v srečo in zaupa trenutni sreči.

Fant jo objame in prosi za poljub. Rozi se brani. V tej borbi ji pomaga dobra domača vzgoja in seveda tudi njena trma. Rozi se vozi v deseta nebesa, a njena trma ne popusti...

Tedaj, ko je bila Rozi tik pred ciljem, pred vratmi v deseta nebesa in bi bila morda tudi njena trma popustila, klonila pod silo ljubezni — tedaj vzklikne od borbe razvneti fant: „Rozi, zakaj nisi dobra z menoj? Glej, pustna nedelja je samo enkrat v letu!"

Po tem vzkliku je Rozi prebledela. Strela je udarila v njeno dušo iz jasnega zimskega neba. Padla je z višine desetih nebes na trdo, zamrzlo življenjsko pot. Znašla se je sama sredi noči pustne nedelje. Vso obilico njenih najsvetejših čustev je pogoltnila ta kratka beseda dragega ji človeka. Prevzela jo je silna, grenka bolečina.

Pričakovala je, hrepenela, da ji dragi fant ta večer razodene ljubezen, ki je globoka in neizčrpna kot morje, ki se vsak dan znova dviguje k božjemu soncu...

Rozi gleda vročično za svojo srečo, ki je padla v krvavi zaton — na pustno nedeljo.

Avtotaksi se je ustavil, Roza je skrušena izstopila. Mehanično sta si podala s fantom roki v slovo in vozilo je mirno odbrzelo nazaj v mesto. Za seboj je puščalo prazno pustno noč...

Celo noč so Rozi udarjale v možgane težke prikazni preživete nedelje. Plesale so pred njo kot pustne maškarade. V vročičnem prividu so jo skozi velike očesne jame pustne maske zrle velike, žgoče fantove oči.

Jutro. Ob zvonenju se je Rozi zbudila iz težkega sna. Njen prvi vzdih je pohitel k materi.

„Mati!" — je Roza govorila v praznino pustnega ponedeljka. — „Mati, kaj pa naš očka? Ali je on kdaj zakrival obraz z masko?... Ah ne, naš očka ima obraz, oči tako dobre, iskrene in jih pred nami ne zakriva s spačeno pustno krinko. Mati, očka — ah, ne, ne bom vama razkrivala svoje srčne rane, ne bi me razumela. Za zabavo pustne nedelje sem nesla v mesto vero, upanje in ljubezen v srcu in ga dala fantu, ki je v najjasnejši noči odložil svojo krinko...

Rozi je pohitela k maši. Pred okrašenim oltarjem je klečal poročni par. Svatje so slovesno sedeli v klopeh. Po maši bo vesela svatba... Rozi topo sedi v klopi... Roke ima krčevito sklenjene, ustnice so ji stisnjene.

Popoldne je toplo sijalo sonce. Rozi je šla na prisojno, kopno reber. Dišalo je po pomladi. Trobentice so z glavicami silile k soncu. Telohi so silil v cvet. Rozi je dolgo zamišljeno strmela v kopno zemljo. Ali je občudovala njeno moč, ali silo božjega sonca? — Bogve. Razprostrla je roke, dvignila obraz k soncu in izpod zaprtih trepalnic sta privreli dve svetli solzi.

Čudno, kako sonce prerodi stvarco, ki hoče njegovo svetlobo! Bog, kako čudovito prenavlja Tvoja dobrota!

Rozi je zopet s smejočim obrazom šla na delo v svojem poklicu. Pepel pepelnične srede je vdano sprejela v znamenju križa na vedro čelo.

M. H.

Obrezovanje sadnega drevja

To je delo, ki ga opravljamo od pozne jeseni do pomladi. V naših, bolj toplih krajih, so že pričeli z obrezovanjem, zlasti mlajši gospodarji. S kakšno skrbjo in ljubeznijo hodijo od drevesa do drevesa in preudarjajo kako bi veje in sploh vso drevesno krono obrezali, da bilo za vse prav.

Za tako delo je potrebno strokovno znanje in večletna praksa. Znanje nam dajo strokovni tečaji, predavanja, branje knjig itd. Le taki gospodarji bodo znali sadno drevje res prav obrezati.

Kdor obrezuje mora poznati vrste popja. Na enoletnih mladikah je v glavnem lesno in spodaj nekaj listnega popja. Iz lesnega, ki je ozko, se razvije ali požene nova mladika. — Iz listnega, ki je nizko in le nekoliko bolj široko kot lesno, se razvije listje. V več letih pa se razvije v cvetno.

Cvetno popje je široko in močno razvito. Iz njega spomladi požene cvet, iz katerega se po oprašenju razvija sad. Cvetno popje je na takoimenovanem rodnem lesu. Rodni les so vejice in starejši poganjki, ki imajo v glavnem le listno in cvetno popje.

Poleg tega je v drevesno lubje ali kožo zalito in skrito adventivno ali speče popje, iz katerega poženejo več ali manj dolge mladike. Ako sneg ali vihar polomi veje ali, kjer drevo pri zemlji odžagajo in ne izkopljejo s koreninami vred, požene iz štora cel grm tankih mladik. Iz teh takoimenovanih vodenih mladik — poganjkov, ki poženejo iz debelih vej, se da vzgojiti novo drevesno krono — krošnjo.

Pri obrezovanju sadnega drevja imamo dvojni namen:

1. z rezjo oblikovati vrhove dreves, kar je zlasti važno pri mladem drevju;

2. s pravilnim obrezovanjem pripomoči, da se močno razvijejo veje in rodni les, ki da lep in zdrav sad ter istočasno vplivati na rodovitnost in kakovost sadja.

Pri obrezovanju delamo tako, da prikrajšamo cele veje ali samo enoletne mladike. Prikrajševanje izzove močnejšo rast novih poganjkov, kakor tudi rodnega lesa. Kjer na starem drevesu prikrajšamo veje, pomladimo drevesno krono. — V splošnem je treba enoletne mladike prikrajšati vsaj za eno tretjino, da bodo postale veje močne za težo bogatega pridelka.

Prikrajševanje je hitro opravljeno. Istočasno požagamo vse suhe, nalomljene in pregoste veje, ki se drgnejo ali rastejo nazaj proti sredini; rakove itd.

Sadjar mora imeti dobro orodje. Ostro nabrušen in zakrivljen nož, močne drevesne škarje in pravilno spiljeno žago, ki sproti odmetava žaganje iz zareze.

Vsako debelo vejo moramo najprej na spodnji strani zažagati. Najbolj pravilno je debelo vejo odžagati vsaj pol metra od debla, potem pa še ostali del tik pri deblu. Rana mora biti kolikor mogoče majhna. Zarezati ne smemo v deblo, kakor tudi ne sme ostati štrcelj, ki se posuši, trohni in povzroči, da z leti začne trohneti stržen in stara plast lesa.

Ker je rana od žage raztrgana in se zato ne celi, jo gladko obrežemo z ostrim nožem. Velike rane pa namažemo z drevesnim karbolinejem ali vročim katranom, ki varje les pred trohnenjem. Pri tem moramo paziti, da ne namažemo zunanji rob rane, to je živo plast lesa, kjer drevo raste.

Z drevesno strguljo ostržemo z debla staro in razpokano skorjo in z žičnato ščetjo mah in lišaje. Pri tem pazimo, da ne ranimo mlado drevesno skorjo. Predno pričnemo s strganjem, moramo krog debla pogrniti staro rjuho, na katero vse odpadke prestrežemo in stresemo na ogenj.

Najbolj primeren čas za obrezovanje je v času zime, ko drevo počiva. Pozno spomladi je že manj primerno, ker se ob toplih dneh iz korenin nabere v veje veliko hrane, ki v porezanih vejah gre v škodo. Marsikje iz rane teče drevesni sok poln hranilnih snovi. To je še večja škoda.

V toplem, primorskem podnebju obrezujejo lahko vso zimo. Za naše kraje je najbolj primeren čas meseca januarja in še februarja.

Stara, zanemarjena drevesa, ne smemo takoj prvo leto do kraja obrezati, ker bi se drevo zaradi tolikih ran posušilo. Najboljše je prvo leto samo najpotrebnejše, a vsako naslednje leto zopet nekaj. Vendar je treba drevo dobro pognojiti, da bo imelo dovolj hrane in moči za take operacije.

Dunajski mednarodni velesejem

Čas se danes vrti skoro hitrejše kot ga moremo dohajati. Tudi nas vedno bolj zajema amerikanski tempo in želja po čimvečji udobnosti z najmanjšim trudom. Sedaj je vsako leto več novosti, iznajdb kakor morda včasih v stoletjih. Poleg tega je tudi konkurenca tako močna, da se mora vsak, ki hoče svoje blago prodajati, potruditi za čim boljšo kvaliteto in za nizko ceno.

Zato je potrebno, da imamo vsako leto priliko, da vse novosti vidimo in sicer vse skupaj naenkrat in to nam nudi prav dunajski velesejem, ki traja letos od 14. do 21. marca. Letošnji pa je še posebno vreden, da ga obiščemo, ker nam po informacijah, ki smo jih dobili, nudi toliko praktičnih novosti.

Zastopane so seveda vse vrste obrti in iz raznih držav. Največji del zavzemata tehnika in industrija: poljedelski stroji, obrtniški stroji, živilski stroji, osebni in tovorni avtomobili, motorna kolesa, kolesa, pisarniški stroji, gradbeni stroji, precizni merilni in tehnični instrumenti itd. Da ima moda odlično mesto na velesejmu, je seveda razumljivo, ko hočemo biti vsi lepi in moderni in moda se najbolj spreminja. Vzporedno z modo nam kažejo tudi novo pohištvo, opremo stanovanja, nove ure in okrasje. Umetniški izdelki iz stekla, porcelana in keramike so na izredni višini. Ni nam mogoče vsega našteti, gotovo pa bo vsak dobil obilico tega, kar ga zanima.

Najbolj praktične reči za nas so na splošno kmetijski stroji, obrtniški stroji in gospodinjski pripomočki. Naj naštejemo nekaj novih iznajdb na tem polju:

Traktor s 4 dvigali in 10 prestavami, primeren zlasti za kmetijstvo in gozdarstvo, mlatilnica, ki opravi vse delo od mlatenja do stiskanja slame, dalje izredno zmogljivi kosilni stroj, ki ga upravlja en sam človek in v eni uri brez truda požanje in omlati en hektar. Nov način lahkega motornega kosilnega stroja, ki je zelo lahek, pa lahko kosi travo, žito ali krmo. Stroj za razpršev anje umetnega gnojila, ki obenem meša gnojila in raztresa. Praktični mali stroji so tudi za cepljenje vseh vrst drv, stroji za striženje volne, mlini za zmletje krme ali za moko, stroji za brušenje kos in srpov.

Tehnika posega tudi v gospodinjstvo

Cela vrsta kuhinjskih strojev, električne sesalke, avtomati za likanje, električne peči, mali električni kurilnik, ki vsesa na minuto 7 kubičnih metrov zraka in ga segreje.

Pralni stroji, ki bi razveselili vsako gospodinjo in ji olajšali delo. Umivalni stroj za posodo, to pa je res ideal vsake gospodinje.

Posebne novosti bo dunajski sejem pokazal tudi na polju novodobnih strojev.

KOROŠKI SEJEM

V času od 5. do 15. avgusta 1954 bo zopet koroški sejem, ki bo v prvi vrsti posvečen lesu. To leto bo sejem zopet na svojem prvotnem mestu v Šentruperški cesti. Razstavni prostor je letos tako velik, da bomogoče zadovoljiti vse razstavljalce. Postavili bodo veliko dvorano lesene konstrukcije in 16 drugih razstavnih prostorov bodo pripravili.

Že sedaj se je javilo veliko večje število firm, ki se hočejo aktivno razstave udeležiti, kakor je to bilo lani. Prijave so še možne do 31. maja 1954.

Leta 1952 je razstavilo 350, leta 1953 pa že 700 firm, za letošnje leto pa računajo na 1000 firm.

RAHEL PADEC SVETOVNE LETINE KRUŠNIH ŽITARIC

Po dosedanjih podatkih bo svetovni pridelek krušnih žitaric v letu 1953-54 nekaj nižji kot je bil v prejšnjem letu. Poročila o žetvi iz večine dežel severne poloble in previdna cenitev letine v deželah južne poloble kažejo, da bo celokupni pridelek nekoliko manjši kot je bil rekordni pridelek leta 1952. Glavne svetovne izvozne države bodo imele manj pšenice in rži kot lani, žetev v Evropi in Afriki bo pa nekolika večja. Vzhodna Evropa, ki je najbolj važno področje rži, bo imela približno enako letino rži kot leta 1952. Argentina bo pridelala nekaj manj žita kot lani. Pridelek pšenice v Evropi bo za okoli 45 milijonov bušljev večji kot lani, pridelek Azije pa približno enak.

Našim gospodinjam

Gost v hiši

Velika skrb gospodinje so gostje. Kako naj ga sprejme in pozdravi, s čim naj mu postreže?

Sprejmimo vsakega in ob vsakem času prijazno. Slovenci smo že znani kot zelo gostoljuben narod. Skrbimo, da bo ta naša gostoljubnost res prava, prisrčna, naravna in domača. Včasih pa je res zelo težko biti prijazen in se kazati veselega ter zadovoljnega, če te tarejo skrbi za družino, morda nesreča pri živini ali bolezen v hiši. To je prva umetnost, kljub vsemu pokazati vesel in nasmejan obraz. In to znajo dobro naše gospodinje in dobre mamice, da skrijejo svoje trpljenje in vsakega prijazno pozdravijo in povedo še besedo tolažbe. Kako prijetno je stopiti v hišo, kjer že naprej veš, da boš prijazno sprejet in ti bo gospodinja z lepim pozdravom „Bog te sprejmi" podala roko. Kar tam bi ostal za vedno, tako toplo in domače ti postane ob taki gostoljubnosti.

Obiskovalec ali gost naj nikoli ne opazi zadrege in nevšečnosti na gospodinji! Četudi bi bila v največjem delu in nepripravljena za sprejem gosta, se ne pokaži nikoli v zadregi, kajti zelo neprijetno bi bilo v takem slučaju vsakemu, ki te išče.

Večkrat se zgodi, da moraš, bodi si sorodnika, prijatelja ali kakšno odlično osebo v svojem domu ali v svojem stanovanju pogostiti in prenočiti. Nudi ji tedaj res udobnost, ki naj ne bo v razkošju ali kakšnih posebnostih, temveč vse preprosto in domače, toda snažno. Posteljnina naj bo sveža in brisača čista. Ne pozabi na kozarec in posodo z vodo za umivanje ter milo. Pokaži gostu med drugim tudi stranišče.

Skrbi pa tudi, da se gost dobro počuti med tvojo družino. Da ne opazi morda kakšnega nesoglasja v družini ali da ni deležen celo prepira. Otroci naj bodo v pričo gosta dostojni, prijazni in potrpežljivi.

Posebno skrb pa ima gospodinja s postrežbo. Če je gost napovedan, še gre, ker gospodinja vse potrebno lahko pripravi. Vse drugače pa je, če gost nepričakovano „pade" v hišo. „Le kaj naj mu dam!" bo tožila gospodinja, „saj nimam kaj drugega kakor krompir, fižol, zelje, kašo, mleko, jajca, kakšno klobaso, špeh in pa samo črn kruh.

Veseli bodimo, da imamo vse te reči doma. Ako jih znaš dobro in okusno pripraviti, lahko z njimi postrežeš prav vsakemu gostu. Vedi, da ni glavno v življenju, kaj delaš, ampak kako delaš. Tako tudi tukaj velja, da ni najvažnejše kaj boš dala na mizo, ampak kako pripravljeno in v kakšni posodi boš dala. Vsaka, še tako preprosta jed bo dobro teknila, če jo boš snažna, z umitimi rokami, veselim obrazom in v čisti posodi postavila na snažno mizo pred gosta. Skrajno snago drži pri vsem, kajti snaga je najboljša dišava za vsako jed. Četudi bi ostal gost dalje časa v hiši, ali bi prišel popolnoma nenapovedan, naj te ne iznenadi, ker mu s preprostimi jedmi vsak čas smeš postreči. Sicer je pa predvsem važna prijaznost, če hočeš, da se bo gost dobro počutil.

ZANIMIVOSTI

DAVKI

Rok za polaganje davčnih izjav za dohodnino in obrtni davek je bil podaljšan do 30. aprila 1954, za blagovnoprometni davek pa do 31. marca 1954. Potrebni formularji bodo doposlani. Kdor je imel nad 7200 šil. letnega dohodka iz kmetijstva in gozdarstva, naj si oskrbi formularje pri finančnem uradu, ako teh ne bi dobil pravočasno dostavljenih.

ELEKTRIČNI TOK

V minulem letu je Avstrija eksportirala okoli 1231 milijonov kWh električnega toka in to predvsem v Nemčijo. Nekaj toka pa je Avstrija uvozila iz severne Italije, Jugoslavije in Češkoslovaške. Ker gradnja elektrarn dobro napreduje, računajo, da bo tudi izvoz toka naraščal.

PREVEČ ŽELEZA

Produkcija železa je v zadnjih letih tako narasla, da si že belijo lase, kako spraviti blago v denar. Rešitev bi se sicer kmalu našla, če bi bili lastniki pripravljeni znižati cene.

Kakor smo tudi v našem listu ponovno poročali, se v zadnjem času poglabljajo trgovski stiki med Rusijo in Veliko Britanijo. Sedaj sta Rusija in Velika Britanija sklenili novo pogodbo, po kateri bo Rusija dobavila Veliki Britaniji velike množine železa in to po izredno znižani ceni. V razmerju do cen železa na svetovnem trgu znaša ruski popust do 25 odstotkov.

Ta nova pogodba je tudi hudo prizadela avstrijski železni industriji, ki je združena in podržavljena v podjetju VOeST. Podjetje je stalo neposredno pred tem, da pusti ugasniti svoje visoke peči v Linzu in postavi tisoče delavcev na cesto. Ker pa je to podjetje pošiljalo tudi velik del svoje produkcije na britanski trg, je moralo tudi bistveno znižati cene, da ne zgubi tega važnega trga.

Največji evropski producenti železa so Velika Britanija — 17 milij., Francija 12 milij., Zapadna Nemčija 15 milij., v Avstriji pa so lani producirali en milijon in tri sto tisoč ton železa.

ZADOSTI STAVBENEGA MATERIALA

Zaloge stavbenega materiala so polne in pripravljene za pričetek novih del na stavbiščih. Vreme se je zboljšalo in tako je pričakovati, da bo jelo tudi padati število brezposelnih, ki je v zadnjih tednih zelo napenjalo politične živce v Avstriji.

RUSIJA POŠILJA ITALIJI ŽITO

Med Rusijo in Italijo je bila te dni sklenjena posebna pogodba o dobavi žita. Po tej pogodbi bodo Rusi dobavili Italiji 125 tisoč ton pšenice. S pošiljanjem so že pričeli.

300 milijonov

V avstrijskem državnem proračunu je za to leto predviđenih 300 milijonov za podvig kmetijstva. Po običajnem ključu odpade na Koroško 24 milijonov šilingov.

Minulo sredo je bilo posvetovanje okrajne kmetijske zbornice v Velikovcu. Na tem zborovanju so se razgovarjali o gospodarskih vprašanjih, katerim naj bi bila nudena ta denarna pomoč.

Troje vprašanjem bodo posvetili posebno pozornost.

1. Posebna akcija za večjo uporabo umetnih gnojil. Posojila za nakup umetnih gnojil bodo obrestovali po 5 in pol odstotkov do jeseni.

2. Mogoče bo dobiti kredit za nabavo strojev, za obnovo poslopij in sicer za štiri leta po isti obrestni meri.

3. Dokup živine. Tudi ti krediti bodo dani največ za dobo štirih let, to je do leta 1958, seve samo, če je po nesreči utrpel pri tem škodo.

Za zgoraj omenjene kredite je treba prositi pravočasno pri okrajni zbornici.

Na zborovanju, katero so obiskali tudi predsedniki in tajniki krajevnih organizacij, so razpravljali tudi o izboljšanju plemenske živine, o razširjenju elektrifikacije po kmetijah, o napravi poti v kmečke gozdove. Tudi za to je mogoče dobiti kredit pod zgoraj omenjenimi pogoji.

Trgovina s poljskimi pridelki je združena z večjimi stroški in delom kot pridelovanje

Ameriško poljedelsko ministrstvo objavlja podatke, iz katerih je razvidno, da potrošijo v Združenih državah za trgovanje s poljskimi pridelki več delovne moči in dedarja kot za pridelovanje. Zaradi mehanizacije in znanstvenih obdelovalnih metod so v preteklih 20 letih na ameriških kmetijah rabili vedno manj in manj delavcev kljub stalnemu naraščanju pridelka živil in vlaken. Vedno bolj skrbno pripravljanje živil za takojšnjo uporabo na mizi pa potrebuje zdaj za eno tretjino več delovne sile in materiala za čiščenje, izbiranje, mešanje, prekuhavanje, pakiranje in podobno kot pred 20 leti. V tem je najti tudi razlago za veliko razliko med kmetijskimi cenami pridelkov in stroški prodaje na drobno.

BRAZILSKA PŠENICA

V Braziliji pridelajo zdaj petkrat toliko pšenice kot pred 10 leti. Glavne zasluge za to povečanje ima Šved, dr. Ivar Beckman, ki je posvetil 30 let svojega življenja v Braziliji selekciji za Brazilijo primernih vrst pšenice. Na svoji poskusni postaji v Brague v Južni Braziliji, je razvil dve vrsti pšenice, ki sta zlasti primerni za brazilsko podnebje in odporni proti snetljivosti. Ti vrsti sta zdaj hrbtenica brazilske pšenice, uvajajo ju pa že tudi v drugih južnoameriških deželah.

Skrbi? Zakaj si boš belil lase, s pecivom pride sreča do te.

König BACKPULVER mit den Bilderrezepten

Slovenci v Argentini

Sv. Miklavž je obdaroval otroke po vseh večjih slovenskih središčih.

Praznik Marijinega brezmadežnega spočetja je lepo proslavila naša mladina v Buenos Airesu. Dopoldne s sveto mašo in obhajilom, popoldne pa najprej z opravilom v cerkvi, kjer je govoril o pomenu Marijinega leta g. dr. Filip Žakelj, nato pa je bila lepa Marijina akademija.

Prosveta

Dne 29. novembra je bil zaključen tečaj o državno-pravnih vprašanjih. Ob tej priliki so proslavili sedemdesetletnico našega zaslužnega časnikarja in politika g. Franca Kremžarja. Slovensko versko, kulturno in politično življenje zadnjih 50 let ne more iti mimo tega imena.

Dne 12. decembra je bil končan prvi gospodinjski tečaj, ki ga je vodila gospa Gradova. Obiskovalo ga je redno 14 deklet.

Naši Bariločani

Klub Andino Bariloče je pripravil ekspedicijo v gorsko verigo Paine v južnem Čilu. Odpotovali so 15. decembra. Udeležila sta se je slovenska alpinista Tonček Pangerc in Vojko Arko.

V februarju bo svetovno smučarsko prvenstvo na Švedskem. Argentino bo zastopal v smuškem teku naš rojak France Jerman.

V Argentini se pripravlja večja ekspedicija za naskok na osem tisoč metrov visokega vrha Dhaulagiri v Himalaji v Aziji. Z njo bo šel tudi naš hribolazec Dinko Bertoncelj.

Ne samo župnim uradom vsakemu naročniku „Tednika“ pomagamo

Pri vseh svojih nakupih se obračajte za nasvet na oglasni oddelek našega lista.

Pri večjih nakupih vam preskrbimo

popuste

Preskrbimo vam nadalje točno

dobavo

Preskrbimo vam tudi blago dobre kakovosti.

Ne zamudite torej ugodne prilike in naročajte po naših nasvetih

boljše in cenejše

Vedno smo vam z nasveti na razpolago, zato se obračajte na nas (zadostuje dopisnica).

OGLASNI ODDELEK „Našega tednika“

v Celovcu, Viktringer Ring št. 26
Telefon 43-58

VABILO

Slovensko kulturno društvo v Vogrčah priredi v nedeljo, dne 28. februarja v Vogrčah pri Škofu igro „MICKI JE TREBA MOŽA“. Vse ljubitelje lepe igre in poštene zabave vabimo od blizu in daleč, kajti nasmejali se boste iz srca.

Odbor

SLOVENSKE ODDAJE V RADIU

Poročila in objave pri vsaki popoldanski oddaji.

Nedelja, 28. 2.: 7.15 Duhovni nagovor. 7.20 S pesmijo pozdravljamo in voščimo. — **Ponedeljek, 1. 3.:** 14.30 Poročila, objave. Teden in mi. 14.45 Ciganske pesmi (A. Dvorak). Poje Sonja Draksler, pri klavirju Bojan Adamič. — **Torek, 2. 3.:** 14.30 Poročila, objave. Zdravniški vedež: O obolelih ledvicah. 14.45 Slike iz zgodovine: Najstarejši gradovi. 18.30 Slovenska moderna lirika (IV): Proč od ekspresionizma. — **Sreda, 3. 3.:** 14.30 Poročila, objave. Za naše kmetovalce. — **Četrtek, 4. 3.:** 14.30 Poročila, objave. Klavirski koncert: G. Radhuber igra iz cikla: Na zaraščeni poti (Leos Janacek). 18.30 Orkestralna glasba: Jakov Gotovac: Simfonično kolo. Slavko Osterc: Suita. Igra Deželni simfonični orkester pod vodstvom J. Cipcija. — **Petek, 5. 3.:** 14.30 Poročila, objave. Za naše male poslušalce. — **Sobota, 6. 3.:** 8.45 Od pesmi do pesmi — od srca do srca. (**Oddaja voščil**). 9.45 Športni obzornik. — **Nedelja, 7. 3.:** 7.00 Duhovni nagovor. 7.05 S pesmijo pozdravljamo in voščimo.

URADNE OBJAVE

FINANČNA DIREKCIJA ZA KOROŠKO OBJAVLJA:

Razpisane so sledeče proste trafike:

Celovec — Klagenfurt, Harbacherstrasse št. 78, Achalm št. 25, občina Labud - Lavamünd, Matschenbloch št. 8, občina St. Georgen v Labudski dolini.

Prošnje na predpisanih obrazcih morate vložiti najkasneje do 20. marca 1954, do 12. ure opoldne pri finančni direkciji (Monopolverwaltungsstelle) za Koroško v Celovcu - Klagenfurt, Dr.-Herrmanngasse 3, II. nadstropje, soba št. 56.

Nadaljna pojasnila dobite pri pristojnih finančnih uradih: Verbrauchsteuerabteilungen in Steueraufsichtsstellen, kjer tudi lahko dobite predpisane formularje za prošnjo. Poleg tega morate prebrati nadaljna naznanila med objavami na občinskih deskah tistega kraja, v katerem je odprto mesto trafike.

FINANČNO MINISTRSTVO SPOROČA:

V finančnem ministrstvu zvezne vlade je bil izdelan osnutek o spremembi davčnega zakona za leto 1954 in bil odposlan pristojnim zastopstvom in oblastem, da izrazijo svoje pripombe in oceno.

1. Določbe o dodatnem odpisu za obrabo: odpis naj ima vrednost v enaki meri, kakor je bila določena v spremembi davčnega zakona za leto 1953, BGBl. Nr. 63, za koledarsko leto 1852, tudi za leto 1953.

2. Določbe o obdavčenju dohodkov iz najemnine od stanovanja in zemlje. To obdavčenje naj bo tudi za koledarsko leto 1953 tako, kot je bilo urejeno za leto 1952.

3. Določbe, po katerih naj v zakonu o pospeševanju izvoza za leto 1953. BGBl. Nr. 119, določena pravica o predčasnem odpisu velja tudi za kmečko in gozdno gospodarstvo.

OPEL

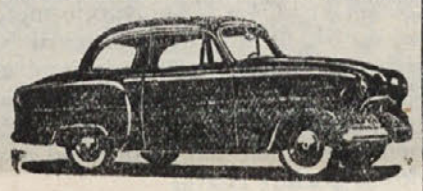

POCENI - GOSPODARSKO - HITRO

Brezobvezen obisk in nasveti po uradnem Opel zastopstvu

NIEMIEZ & RIEPL

Velikovec - Völkermarkt, tel. 218 — Popravljalnica - Service

En starček je biv, je SCHLEPPE rad piv, dolgo je živ!

Samo še kratek čas posebni rabat pri grabljah, obračevalnicah za seno, mlatilnicah in motornih kosilnicah. Prodajalnica Bergler-mlatilnic z dvojnim čiščenjem ter nemških Holder-dizel traktorjev za male in srednje obrate. Trgovina s stroji

WERNIG Celovec-Klagenfurt, Paulitschgasse

Mala kmetija v okolici Celovca s prav dobrimi poslopji in trdo streho, vse obokano, 16 oralov, arondirano, se proda poceni vprašanje in dopisi na upravo lista pod značko „naprodaj“.

KINO

CELOVEC-KLAGENFURT
PRECHTL
Do 5. III.: „Der Mann vom Alamo“
Od 5. do 11. III.: „Eine Königin reist um die Welt“

STADTTHEATER
Od 26. II. do 4. III.: „Die Schönen der Nacht“

DOBRLA VES
27. II. ob 20. uri in 28. II. ob 16. uri: „Ich möchte dein Herzklopfen hören“

Plašči iz balonske svile dežni in za motoriste najceneje v strokovni trgovini V. TARMAN, Celovec — Klagenfurt, Völkermarkter Strasse 16.

Damska frizerka Matilda Zotter, Celovec, Salmstrasse 3.

Blago za pohištvo, gradi za blazine, oprtnice, motvoz, umetno usnje, afrik, juta, dekoracijsko blago najceneje pri NEDELKO, Celovec, 8.-Mai-Strasse 11.

PIHALNI INŠTRUMENTI:
Krilovka, prvovrstne nemške kvalitete S. 1180.—, trobente S. 1050.— itd.
SAKSOFONI:
Es — alt S. 2650.—
B - tenor S. 2950.—
Glasb. hiša - Musikhaus HERGETH Celovec - Klagenfurt, Burggasse 23

Gumijaste škornje, gumijaste čevlje in galoše kupite že sedaj NEUNER, Celovec — Klagenfurt.

HARMONIKE vseh svetovnih znamk Hohner, Marinucci, Soprani, Scandalli kupite najcenejše in na obroke
HERGETH - Celovec-Klagenfurt samo Burggasse 23

KINDERWAGEN

Sportni in ležalni otroški vozički, posebno poceni idealni Kombi-Wagen
Kulterer VILLACH

FÜR S. 29·19 PRO WOCHE IHR EIGENTUM
BÜROMASCHINENHAUS
OSKAR MIKULA VILLACH

VODNE ČRPALKE na ročni, električni ali bencinski pogon, vodovodne cevi, polno avtomatične naprave po tovarniških cenah. Strokovne nasvete brezplačno. Hubert Hofer, orodje, stroji, Celovec-Klagenfurt, Getreidegasse 7/8.

Gumijasti škornji, delavski čevlji najceneje v trgovini s čevlji NEUNER — Klagenfurt

Krmilna korita, betonska okna, premog in drva! Stefan BERGER (Bürstenberger) Klagenfurt, Waaggasse 14 in Rosentaler Strasse 40.

FRANZ PUSCHNIG

Celovec - Klagenfurt, St. Peter, Leutschacher Strasse št. 17
mestni tesarski mojster
izdelovanje stanovanjskih pomožnih hiš in stopnišč, polnojermenikov in oblanje desk, izdelava ladijskih podov, izdelovanje strešnih stolov, stolov za zvonove in se priporoča za poteg zvonov v stolpe. Sodno zaprisežen cenilec. Pojasnila brezplačno, točna in solidna postrežba.

Čevlje in splošno moško in damsko obutev, kupite najbolje in poceni pri priznani celovški tvrdki:

E. BERGMANN

CELOVEC-KLAGENFURT, Paradeisergasse 4
Prepričajte se!

POZOR!
Posebna vožnja k smučarskim tekmam v Planico, dne 14. marca 1954 s posebnim vozom (Triebwagen), posebna pojasnila daje

Kärntner Reisebüro
(KOROŠKA POTOVALNA PISARNA)
CELOVE - KLAGENFURT, Neuer Platz 2

Gummi Berger

gumijasti in umetno gumijasti predmeti, dežni plašči (Gummiregenbekleidung), prašni plašči (Staubmäntel aller Art) in vse za šport, kopalne obleke, ročne torbice in aktovke ter igrače. Gumijasti obodi za avtomobile, motorje in kolesa. Popravila točno in solidno. Trgovina na Kardinalplatz 11 in Benediktinerplatz 10, kakor tudi lastna delavnica.

RADIO ELEKTRO PODJETJE
Inž. FRANZ JABORNIG
dam cenjenemu občinstvu naznanje, da sem preložil moje radio elektro podjetje iz Št. Petra v Celovec-Klagenfurt, Völkermarkterplatz štev. 9. Potrudil se bom svojim naročnikom solidno in točno postreči. — Vse vrste radioaparati tudi na ugodne obroke. — Nasveti brezplačno.

FOTO ▼ FILM
Ella Petrykiewicz
BELJAK — VILLACH, POSTGASSE NR. 3
Poročne slike in slike za legitimacije
▲ IZDELAVA ▲

Lesna trgovina
Drago Kerže
Import — Export lesa
Kupuje les za posek na steblu. Plača po najvišji dnevni ceni. — Lastni avtopromet.
Celovec-Klagenfurt, Rampenstr. 15, tel. 29-08

„Restaurant Mikula - Karnuten Stüberl

se priporoča cenjenemu občinstvu iz dežele, posebno iz Hodiš, Radiš, Medgorja in Zilje z dunajsko kuhinjo, negovana izborna vina, mrzla in topla jedila vedno na razpolago
MARIA & FRANZ MIKULA
Celovec-Klagenfurt, 8.-Mai-Strasse 43

Premog — Drva
GRESSEL
Vhod Stoiser & Wolschner Bahnstraße 87, tel. 25-43

Šivalni stroji
Truppe & Ermann
BELJAK — VILLACH
Widmanngasse 41,
vogal Kirchenplatz
plačila na obroke

EWALD MÜNCH
Kupuje smrekov, stavbni les in hlode, tudi stoječ les. Prodaja premoga.
Celovec-Klagf., Benediktinerpl. 8, tel. 28-75

Plašči, Plašči, Plašči najnovejših modelov, izredno lepo volneno blago najmodernejših vrst po nedoseženo nizkih cenah samo v trgovski hiši Korošca *G. Umschaden* Celovec-Klagenfurt Am Fleischmarkt

List izhaja vsak četrtek. — Naroča se pod naslovom: „Naš tednik“, Celovec, Viktringer Ring 26. — Naročnina mesečno 3 šil. za inozemstvo 4 dolarje letno. Odpoved za en mesec naprej. — Časnik in izdajatelj Narodni svet koroških Slovencev. — Odgovorni urednik Albert Sadjak. — Tiska tiskarna Družbe sv. Mohorja, vsi v Celovcu, Viktringer Ring 26. — Telefonska številka uredništva in uprave 43-58.